

**SOSYAL
FAYDA
ZİRVESİ**
2015
İstanbul

YENİ HEDEFLER. YENİ GÜÇ. YENİ TEKNOLOJİ.

#2030ŞİMDİ

İçindekiler

Açılış Konuşması	: Fatih Türkmenoğlu	5
Konuşmacılar	: Dr. Coşkun Şahin	6
	George Bouma	10
	Kamal Malhotra (<i>Video Mesajı</i>)	12
	Stephen Hawking (<i>Video Mesajı</i>)	13
	Emine Etili	14
	Mert Fırat	18
Mülakat	: Gülsin Onay	22
Panel	: Küresel Hedefler Çağında Medya Shelley Inglis, Barçın Yinanç, Pınar Dağ, Selin Girit	25
Panel	: Küresel Hedefler Çağında İnovasyon Dr. Milica Begovic, Vladimir Vulic, Nana Tsiklauri, Shamilka Samarasinha	41
Sunum	: Nilay Erdem - Facebook ve Sosyal Fayda	61
Panel	: Küresel Hedefler Çağında Teknoloji Dr. Ali Ercan Özgür, Marcos Neto, Engin Yılmaz, Dr. Serkan Emek	67
Mülakat	: Harun Tekin - Sosyal Fayda İçin Harekete Geçmek	84

*Güçlü bireyler.
Güçlü toplumlar.*

Açılış Konuşması

YENİ HEDEFLER. YENİ GÜÇ. YENİ TEKNOLOJİ.
#2030ŞİMDİ

Fatih Türkmenoğlu

(Sunucu, TV Gazetecisi ve Yapımcısı, Yazar)

Günaydın değerli katılımcılar, saygıdeğer misafirler.

2030 yılında nasıl bir dünyada yaşamak istersiniz, düşündünüz mü? Diyeceksiniz ki sabah sabah niçin 2030'daki dünyayı konuşuyoruz ama emin olun eğer iyi bir gelecek tasarlıyorsak, iyi bir gelecekte yaşamak istiyorsak, bazı şeyleri değiştirmek istiyorsak, bu soruya şimdi cevap bulmamız için milyonlarca nedenimiz var. Bugünkü konuşmacılarımız da milyonlarca nedeni anlatacaklar bize ve hep beraber ortak geleceğimizi konuşacağız.

Türk Telekom Grubu'nun katkılarıyla Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı UNDP tarafından düzenlenen Sosyal Fayda Zirvesi İstanbul Buluşması'na hepiniz hoş geldiniz.

Sosyal Fayda Zirvesi bu sene dünyada altıncı Türkiye'de 3. kez düzenleniyor. Sosyal Fayda Zirvesi İstanbul Buluşması olarak biz de bu sene yüzden fazla ülkede düzenlenen diyalogun bir parçası oluyoruz.

Ben Fatih Türkmenoğlu, sunucunuz olarak sizlerle birlikte olmaktan dolayı çok mutluyum. Bugün gazeteciliğin sosyal faydayı nasıl etkileyeceğini, inovasyonun ve yeni teknolojilerin küresel kalkınma hedeflerinin gerçekleştirilmesine nasıl katkı sağlayacağını konuşacağız hep birlikte. İnternet üzerinden canlı olarak yayınlanan bu etkinliğimizi #2030Şimdi veya #2030Now etiketleriyle paylaşarak çevrimiçi katılım da sağlayabilirsiniz.

Peki neden #2030Şimdi diyoruz? Bu yıl düzenlenen Sosyal Fayda Zirvesi dünya liderlerinin "Küresel Hedefler" olarak bilinen 17 Sürdürülebilir Kalkınma Hedefini 25 Eylül 2015 tarihinde kabul etmesini takiben gerçekleştiriyor. Küresel Hedeflerle birlikte küresel kalkınma gündeminde 1 Ocak 2016 tarihinden itibaren 2030'un sonuna kadar sürecek olan yeni bir on beş yıllık dönem başlıyor. Sosyal Fayda Zirvesi, Küresel Hedefleri tartışırken 2030 yılına kadar daha iyi bir dünyanın inşası için yeni medya, inovasyon ve teknolojiyi bir arada kullanmanın önemini #2030Şimdi etiketiyle vurgulamayı hedefliyor.

Şimdi hoş geldiniz konuşmasını yapmak üzere New York ve İstanbul'daki etkinlik sponsorumuz Türk Telekom Grubu Teknoloji Genel Müdür Yardımcısı Sn. Coşkun Şahin'i alkışlarla sahneye davet ediyorum.

Dr. Coşkun Şahin

(Teknoloji Genel Müdür Yardımcısı Türk Telekom Grubu)

Teşekkür ediyorum. Hepiniz hoş geldiniz. Benim açımdan; bir mühendis, bir teknik adam olarak farklı ve çok heyecan verici bir gün. Türk Telekom Grubu adına, bu önemli etkinlikte birlikte olduğumuz ve birlikte çalışma imkânı bulduğumuz için çok mutluyuz.

Türk Telekom bildiğiniz gibi, Türkiye'nin bir numaralı ve en etkili bilişim şirketi. Bilişim, teknoloji ve iletişim alanlarının Türkiye'deki lideri. Bu liderlik tabii ki bize bazı sorumluluklar yüklüyor. Muhtelif projelerle bu sorumlulukları yerine getirmenin yollarını arıyoruz. Bunların arasında sosyal sorumluluk projeleri de var. Sosyal sorumluluk projelerinin yanı sıra bu tür etkinliklere, organizasyonlara da destek vererek etkimizi, katkımızı daha da artırmaya çalışıyoruz.

Türk Telekom 175 yıllık geçmişiyle hepsini saymamıza imkân olmayan pek çok faaliyete imza atmış bir şirket. Benden önce bu pozisyonda görev yapmış yöneticilerin ve yüzlerce çalışanımızın katkılarıyla gerçekleşen projeleri tek tek saymak mümkün değil. Şu anda aktif olan projelerimizin bazıları fuayede bulunan stantlarda da tanıtılıyor. Ben de kısaca bahsetmek istiyorum.

Telefon Kütüphanesi projesi kapsamında görme engelliler için klasikler de dahil olmak üzere 700'den fazla eserin seslendirmesi yapıldı. Bugüne kadar 165 binden fazla arama ile bu seslendirilmiş edebi eserler dinlendi, insanların hayatında değişiklikler oluşturdu.

Engellilerin hayata daha bağımsız katılabilmeleri, şehirle bağımsız etkileşime girebilmeleri için Sesli Adımlar uygulamamız var. Benim çok heyecan duyduğum bir çalışma olan Günışığı projesi okul öncesi ve özellikle ilköğretim çağındaki görme engelli çocuklar üzerinde çok etkili sonuçlar alınan bir çalışma. Bizim de katılımımızla etkisinin çok arttığını, teknik altyapının nasıl her şeyi çarpan etkisiyle değiştirdiğini gördük. Bu projede neler oluyor? Görme becerisi yüzde 10'un altında olan çocukların hayata normal ve engelsiz olarak devam etmesi sağlanıyor. Özel eğitim sistemleriyle ve kendilerini hayatın dışına çıkaran yöntemlerle eğitim hayatlarına devam etmek zorunda kalan çocuklarımızın normal okullarda ve liderlik becerilerini de destekleyerek eğitim almalarına yardımcı oluyoruz. Çocuklarımızın tabletler, mobil siteler üzerinden haftada 2-3 kere koçlarıyla görüşme yapabilmelerine olanak sağlıyoruz. Çocuklarımızı köylerden, kasabalardan, şehirlerden bu projeye erişebilir hale getirdik. 100 çocukla başladığımız projede 400 çocuğa ulaştık ve her biri bizim için çok önemli. Bu projeye verdiğimiz katkıdan ötürü büyük mutluluk duyuyoruz. Bunun dışında Türkiye'nin dört bir yanında açtığımız Türk Telekom okullarımız var. Bildiğim kadarıyla geçtiğimiz yıl 6000'den fazla mezun verdi. Öğrenciler bu okullarda eğitim gördü ve hayata eğitilmiş insanlar olarak devam ettiler.

Telekomünikasyon, teknoloji özel bir alan. Her endüstrinin kendine ait özellikleri var. Telekomünikasyondan bahsederken biz bazen bu alandaki yatırımların çarpan etkisi olduğundan bahsediyoruz. Fakat gelişen dünya bize gösteriyor ki, çarpan etkisinin üzerinde bir şeyden bahsediyoruz. Güneşli projesinde gördüğümüz gibi aslında bütün yetenek, bütün kabiliyet ve eğitim sistemi oradaydı. Hocalarımız bu işi son derece güzel bir şekilde yapıyorlardı fakat karşılıklı erişim imkânları sınırlıydı ve bu bir problem idi. Engelli çocuklarla sürekli olarak haftada üç kez temas edilmesi gerekiyordu. Bunu yapabilecek sınırlı sayıda insan ve çocuk vardı. Şimdi hiç kimsenin çalıştığı ya da yaşadığı yeri değiştirmesine gerek yok. Köyünde, kasabasında, Samsun'da, Hakkari'de nerede yaşıyorsa yaşamaya devam edebilir ve hocalarımızın sunduğu bilgi birikiminin ve eğitim sisteminin özelliklerinden sonuna kadar faydalanabilirler. Bu bir çarpan etkisi değil, bu mümkün olmayana mümkün hale getirme etkisi ve telekomünikasyonun böyle bir etkisi var.

Türk Telekom bu ülkenin 175 yıllık geçmişinde kurulmuş ve gelişmiş kurumlarından biri olarak bütün çalışanları ile birlikte bu sorumlulukla yaşıyor. Bunun için yatırımlarımıza çok önem vermek zorunda olduğumuzu biliyoruz. Özelleştirme sürecinden bu yana, lisans ücretleri hariç 20 milyar TL yatırım gerçekleştirdik. Bu rakam aşağı yukarı sektörün geri kalanının toplamı kadar. Diğer bütün oyuncuların yaptığı toplam yatırım kadar yatırım yapan bir oyuncudan, bir büyük oyuncudan, liderden bahsediyoruz. Bugün Türkiye'de toplam 250 bin kilometre fiber kablo ağı var, bunun 202 bin kilometresi Türk Telekom tarafından yapıldı. Türk Telekom bakır kablolarla ve diğer teknolojilerle hizmet verilen dönemde, henüz fiber teknoloji yokken de vardı. Bugün hanelerin yüzde 98'ine temas edebilir, hizmet götürebilir, İnternet hizmeti verebilir durumda olan bir şirketten bahsediyoruz. Sadece telefon hizmetleri değil, İnternet, İnternet üzerinden TV hizmetleri, mobil ve hızlı İnternet hizmetleriyle entegre bir faaliyet alanını yürütüyoruz, liderliğini yapıyoruz.

Geçtiğimiz yıl operatör şirketlerimizi bir araya getirdik. Ben de onların birleşmiş halinin teknolojisinden sorumlu pozisyona getirildim. Bütün bu yoğunluğun içinde ancak beni heyecanlandıran, sosyal sorumluluk yönü çok güçlü olan etkinliklere katılabiliyorum. Burada karşılıklı paylaşılan fikirler, projelerle hepimizin katılımıyla fark yaratabileceğimiz imkânları öğrenerek, gerekli yöntemleri geliştirerek ülkemize daha da fazla katkıda bulunmak istiyoruz. Bu nedenle böyle bir etkinliğin ana sponsorluğunu yapmaktan dolayı mutlu hissediyoruz.

Türk Telekom olarak telekomünikasyon altyapısında sunduğumuz hizmetlerin ve artan yatırımların ülkenin gelişimini de son derece önemli şekilde etkilediğini düşünüyoruz. Bu etkilenme ile bu etkinliğin amaçları oldukça paralel gidiyor. Sürdürülebilir kalkınmadan bahsediyoruz. Sürdürülebilir kalkınmayı mümkün hale getiren teknoloji alanlarından bir tanesini Türkiye'de Türk Telekom temsil ediyor.

Dolayısıyla hem yatırımlarımızla hem liderliğimizi sürdürmemizle hem de bunları fiilen inovasyon, AR-GE ve yeni fikirlerle insanların hayatına katarak Türkiye'nin kaderinin olumlu yönde değişiminde en önemli oyuncularından biri olduğumuzu düşünüyoruz ve bu sorumlulukla hareket etmeye çalışıyoruz.

AR-GE konusunda ne yapıyoruz? Örneğin şu an gündemde olan 4.5 G, 5G teknolojilerinden bahsedelim. Bu konuda Türkiye'nin katıldığı iki Avrupa Birliği projesi olan Crowd ve Moto projelerinde bizi Türk Telekom'un mobil ayağı olan Avea temsil ediyor. Yine bir Türk Telekom grup şirketi olan Argela, 5G konusunda bir başka Avrupa Birliği projesinde ürün geliştirici olarak yer alıyor. Dolayısıyla 5G gibi milyarlarca dolar harcadığımız bir altyapı konusunda sadece kullanıcı olarak kalmayıp bu konunun dünyadaki gelişim liderleri, öncüleri arasında olmak için de gerekli faaliyetlerde bulunuyoruz. Bildiğiniz gibi ULAK projesi kapsamında yine grup şirketimiz Argela, Türkiye'de ilk defa 4G, 5G baz istasyonu geliştirmek konusunda oluşturulan üçlü konsorsiyumun ana üyelerinden bir tanesi ve şu anda ekipmanlar bizim laboratuvarlarımızda teste tabi tutuluyor. Tabii bunlar bir günde, tek denemede olmuyor. Bir yılda başlayıp, ikinci yılda teknik sonuçlar, ticari sonuçlar alınmıyor. Bunlar çok uzun yıllar alan, Türk Telekom gibi köklü oyuncuların sürdürebildiği, başlayıp bitirmeye cesaret edebildiği faaliyetler. 4G, 5G, GSM'in veya telekomünikasyon teknolojilerinin geleceğinde AR-GE faaliyetlerimizle bu şekilde liderlik etmeye devam edeceğiz. Türkiye'nin zaten kendi alanında sertifikalı ilk AR-GE merkezi Avea idi. Bu sene Türk Telekom AR-GE merkezinin boyutunu da ikiye üçe katlayarak, geliştirerek devam edeceğiz. 2016'daki ana hedeflerimizden biri bu.

AR-GE merkezlerimiz sadece ticari ve teknik konularla uğraşmıyorlar. Az önce bahsettiğim sosyal sorumluluk projelerimizin önemli bir kısmı da AR-GE merkezlerimizde geliştirildi veya AR-GE merkezlerimiz tarafından desteklendi. Çünkü teknolojiyi farklı bir şekilde kullanmak, teknolojiyi piyasada bulunmayan, halihazırda hayatta bulunmayan bir formda insanların hayatına katmak için bazı şeyleri ilk defa yapıyor olmayı dolayısıyla liderliğini ve geliştirilmesini üstlenmeyi gerektiriyor. Bu nedenle AR-GE merkezimizi sadece teknik ve ticari faaliyetlerimizi desteklemek üzere değil; dezavantajlı, engelli insanların hayatını kolaylaştırmak, engelleri, dezavantajları ortadan kaldırmak için kullanmaya çalışıyoruz.

Örneğin "İnternet'le Hayat Güzel" projemizde 35 yaş üstü insanların İnternet okuryazarı haline getirilmesi için geniş çaplı bir proje gerçekleştirdik. Bunun sonucunda bazı insanlar ekonomik hayata katkıda bulunmaya başladı, bazı insanlar dünyaya entegre oldu, dünyaya bakışları değişti. Bazıları Amerika'daki oğluyla Skype üzerinden konuşarak mutlu oldu. Sonuçta hayata, insanlara, sevdiklerine bağlantıları gelişti, arttı ve daha mutlu daha üretken insanlar haline geldiler. Dezavantajların ki bu cinsiyet sebebiyle olabilir, engellilik dolayısıyla olabilir, eğitim imkânlarından yeterince faydalanamamaktan kaynaklanıyor olabilir

ortadan kaldırılması için Türk Telekom olarak her zaman bu çalışmaların içerisinde yer alıyoruz. Bu sadece yönetimimizin bir tercihi değil Türk Telekom kültürünün bir parçası. Türk Telekom'un her çalışanıyla konuştuğumuzda bunu hissediyoruz çünkü bu şirketin bir üyesi olarak, bir çalışanı olarak bu şirketin bu ülkedeki yerinin herkes farkında, içinde yaşıyor ve bu şirketin gücü ve imkânlarıyla ülkeye neler katılabileceğini düşündükçe herkesin heyecanı artıyor. Birçok fikir geliştiriyor, bize geliyor biz de onlara destek vererek bunların olmasına imkân sağlamaya çalışıyoruz.

Sonuç olarak konumumuz, faaliyetlerimiz ve liderlik misyonumuz bizi, 15 yılını tamamlamış 2030'a kadar ikinci 15 yılına ait Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerini ortaya koymuş olan bu projeye bizi son derece gönüllü olarak destek vermeye yönlendiriyor.

Bu pozisyonda olmaktan, ana sponsor olmaktan, destek veriyor olmaktan dolayı mutluyuz ve bunu da sürdüreceğiz. Daha fazla uzatmadan yeniden hepinize katılımınız ve bu çalışmalar sırasında üreteceğiniz fikirler ve katkılarınız için teşekkür ediyor, hoş geldiniz diyorum.

George Bouma

*(Sürdürülebilir Kalkınma Ekip Lideri,
UNDP Avrupa ve BDT İstanbul Bölgesel Merkezi)*

Okay, well, good morning everyone and “merhaba, hoş geldiniz”. It is a pleasure to be here amongst you and certainly I would like to extend a big thank you to our sponsors, Türk Telekom for supporting this event and on behalf of the İstanbul Regional Hub for Europe and the Commonwealth of Independent States, I would like to welcome each and everyone of you here to this Social Good Summit.

The UNDP has been a supporter of MDGs for the MDG period and now we are really at a momentous time in history. I think going towards 2015 where we have so much going on in terms of international community support to sustainable development and it is really wonderful to see here in Turkey such a great group come together to try to discuss the various themes that we will be talking about today in support of these new 17 goals that were agreed to by world leaders last week in New York and certainly UNDP in this region would be doing the utmost to work with our UN partners and also with our other social partners and also with the private sector to ensure that we can support the sustainable development agenda up to 2030. I believe today’s themes that we will be discussing; how technologies, social media and innovation can support development efforts for social good and in the five minutes that I have been given to address you I thought was the one thing I can say that may resonate about sustainable development. Because certainly in five minutes I cannot cover all seventeen goals, can I?

So really, I think the biggest thing, that message I wanted to get across is that so much of this is about education and you know I think, it is not me saying this, this was part of the outcomes of a 8 million people in our consultations for the world we want. It was part of our support to 70 countries in the lead up to Rio +20. I think your education is a foundation for our deals in sustainable development. And why do I say this? I think because education, educated societies are more technologically advanced, educated societies are more engaged in media and social media and educated societies are more innovative. And certainly this leads to educated societies are the more equal and importantly, equal societies are much more sustainable. I think this is an important message that I would like to impart on you in this short speech I have. And I think the work of Türk Telekom in being able to bring support to those that are less advantaged, is a clear indication of how private sector can support sustainable development efforts and bring people into it into mainstream opportunities.

So the agenda 2030 is certainly a very ambitious agenda, and it’s an agenda about people and the planet most importantly. This is an embarking on a new trajectory for development efforts and certainly I would say for these very much social goods and very much innovation, technology and social media are at the center of these issues very much. And when I talk about education I do not just mean in the formal

sense, I mean in the sense of the roles that we all play in terms of educators and how we embark on lifelong learning opportunities and how we seek to achieve new understanding of the challenges that we face. I think these are important things that we need to grapple with as we go forward.

So with these few words and I literally have kept it to 5 minutes, I would like to wish you all success for your day's deliberation, I know it is going to be an enjoyable day. But I just asked this one simple request that in all your deliberations that you keep the ideal of education alive with you today, thank you very much.

▶ Video Mesajı

Kamal Malhotra

(BM Mukim Koordinatörü ve UNDP Mukim Temsilcisi, Türkiye)

Dear colleagues, dear friends, ladies and gentleman, it is my pleasure to welcome you all to the Social Good Summit 2015 in İstanbul. Today we would like you to visualise the year 2030 and tell us about your views on how new technologies, social media and innovation could support development efforts or the social good between now and 2030.

This year's Social Good Summit is the most globally connected yet. With around 100 nations taking part in local discussions around the globe; it is the third time that Turkey is joining this global community. Along the discussions around the world the discussions in İstanbul today will focus on the media, innovation and technology in the age of the global goals. This discussion builds on 17 sustainable development goals, the SDGs, which were agreed by UN member states in New York just a few weeks ago in September as part of the new post-2015 sustainable development agenda.

Starting from 1 January 2016 we will then enter a new 15 year period with a new global development agenda. The new post-2015 development agenda builds on the millenium development goals, the MDGs, which were eight anti-poverty goals that the world committed to achiving by 2015. Enormous progress has been made on the MDGs showing the value of an unifying agenda underpinned by goals and targets. Yet despite the success the indignity of poverty has not ended for all. Moreover the MDGs were not an universal agenda. The 2030 sustainable development agenda on the other hand will be both universal and much more ambitious. Issues of governance and inequality have been given considerable prominence. The SDGs will be the UN's global goals for sustainable development which have been identified after an unprecedented global consultation process involving diverse set of takeholders including vulnerable groups, women, young people, people with disabilities and the private sector as well as many governments around the world. The key messages from the two reports A Million Voices and Delivering the post-2015 Development Agenda which summarise the findings from the global conversation are clear: people want to be a part of delivering this new agenda and to hold governments and businesses accountable for their promises and commitments. People stress the importance of participation, inclusion as well as strenghtened capacities and partnerships.

I will now share my tweet with you for the Social Good Summit İstanbul meet-up. You see my twitter account on the screen now, before concluding I would like to thank the Türk Telekom Group for being a main partner in this event. I would also like to thank our other valuable supporters for their contributions to this event. We hope to enjoy your continious support for our concerted efforts to tackle the developmental challenges and connect people around the world. I wish you a very fruitfull meeting. Thank you.

YENİ HEDEFLER. YENİ GÜÇ. YENİ TEKNOLOJİ.
#2030ŞİMDİ

Stephen Hawking

Hello everyone, Steven Hawking here. 2015 is the year that the world leaders signed up to the global goals. They are an ambitious to-do list to eradicate poverty, save the environment and make the world a fairer place for everyone. Where every woman and every man has the chance to live a healthy, secure life full of opportunity and love. The more people know about them, the more likely our leaders are to stick to them.

So this is our attempt to let every person in the world know what is at stake. People can not fight for their rights if they do not know what they are. I would be hugely grateful if you would share this video with your friends, family and fans and ask them to search for a global goals on-line. To save the world we need everyone to tell everyone. I am very aware of the preciousness of time. Help us seize the moment, the time to act is now.

Thank you.

 Video Mesajı

Emine Etili

(Twitter Türkiye Kamu Politikası Başkanı)

Günaydın. Her şeyden önce bugün burada olup, bu heyecanlı ve önemli konuyu konuşuyor olmaktan onur duyduğumu belirtmek isterim. UNDP, Türk Telekom ve diğer organizatlara teşekkür ediyorum ve izninizle konuşmama Türkçe olarak devam etmek istiyorum.

Dediğim gibi burada bulunmak ve sizlerle 2030 senesinde nasıl bir dünya hayal edebileceğimizi tartışmak çok büyük bir onur. Bireyler veya kurumlar olarak Twitter'dan ilham alıp bu hedefler doğrultusunda nasıl hareket edebileceğimizi biraz birlikte tartışıp, biraz birlikte keşfetmek istiyorum sizinle birlikte.

Öncelikle "Twitter nedir?" sorusunun ve bazı özelliklerinin üstünden çok kısaca geçmek istiyorum. Twitter tüm dünyayı kapsayan bir platform, dünyada olanlar Twitter'da da oluyor. Twitter öncelikle canlı. Bir tweetin yazıldığı ve tüketildiği zaman arasında bir mesafe yok. İkinci çok önemli özelliği ise açık olması. Bu ne demek? Normalde sesi olmayanlara ses vererek, eşitsizlikleri ve haksızlıkları dünyanın gözünün önüne getirebilecek bir platform. Üçüncü olarak söyleyişsel, diyaloga dayalı bir tarzı var. Siz salonunuzda oturarak tanıdığınız ya da tanımadığınız birisiyle herhangi bir sohbete girebilirsiniz. Bu belki kişisel bir kahramanınız olabilir ya da daha geniş kapsamlı, daha önemli bir sohbetin parçası olabilirsiniz. Tıpkı #2030Now ya da #2030Şimdi gibi. Son olarak da dağıtılmış olması, yani Twitter kullanmak için mutlaka Twitter platformunda bulunmanız gerekmiyor. Başka web sitelerinden, başka uygulamalardan da takip edebiliyorsunuz. Belki de en önemlisi sadece mobilde olmanız gerekmiyor. İlk olarak SMS vasıtasıyla tweetler paylaşılmaya başladığı için 140 karakter esasını muhafaza ediyoruz çünkü dünyada hala SMS kullanarak Twitter'a ulaşan çok fazla sayıda kişi var. Hatta erişim olmayan yerlerde uydu vasıtasıyla bile tweet yollamak mümkün. 316 milyon kullanıcımız var Twitter'da. Ama tamamen dağıtılmış bir şekilde hesapladığımız zaman aslında üç katı, neredeyse bir milyar kullanıcı Twitter'a bir şekilde erişiyor.

Jack Dorsey ilk tweeti attığı zamandan itibaren bir milyar tweete ulaşmak üç sene iki ay ve bir gün sürmüş ama artık iki günde bir milyar tweet atılıyor. Dolayısıyla çok yüksek bir hacim olduğunu görebiliyorsunuz. Kullanımın da yüzde 77'si Amerika'nın dışında gerçekleşiyor dolayısıyla gerçekten dünyayı kapsayan ve dünyanın nabzını tutabilen bir platform. Şimdi geriye dönüp baktığımızda dünyada olan birçok hadiseyi geleneksel medyadan takip ediyorduk. Gazeteciler bir haber hazırlıyorlardı, biz de geleneksel medyadan takip ediyorduk. Berlin duvarının yıkılması gibi... Ama şimdi bugünü düşünün, yakın zamanda olan olayları düşünün. Arap baharı olsun, Gezi protestoları olsun, Hudson nehrine inen uçak olsun... Bu olayları aslında biz hep görgü tanıkları sayesinde takip ettik ve bu noktada Twitter'ın çok büyük bir değişime sebep olduğuna inanıyoruz. Mesela geçen hafta dünyaca ünlü fizikçi Neil Degrasse Tyson ve Edward Snowden arasında bir sohbet

gerçekleşti, ben de bu sohbeti takip edenlerin arasındaydım. Başka yerlerde böyle bir sohbeti takip etmek pek mümkün olmuyor.

Kullanıcılarımız çok yardımsever. Burada sosyal fayda ve kalkınmadan söz ettiğimiz için sizlerle çok kısaca bazı istatistikleri paylaşmak istiyorum. Öncelikle neredeyse tüm Twitter kullanıcıları son on iki ay içinde bir STK'ya bağışta bulunmuşlar ve kullanıcılarımızın yarısı Twitter üzerinden en az bir STK'yı takip ediyor. İçerik tabii çok önemli. Dolayısıyla STK'ları takip edenlerden çoğunluğu bir STK'nın tweetini retweetlemiş yani tekrar tweet atmış. Yüzde 68'i direkt olarak o STK'nın web sitesine girip ziyaret etmiş ve neredeyse yarısı daha sonra bir bağışta bulunmuş. Bunlar Twitter'ın sosyal fayda yaratmada, kalkınmadaki muhtemel rolünü ve gücünü gösteren çok yüksek rakamlar.

Daha önce dediğim gibi içeriğin kendisi de çok önemli. Kullanıcıların en çok hoşuna giden içerikler arasında güncel bilgiler, başka kaynaklara linkler, makalelere linkler, uzmanlarla olan mülakatlar ve bir de bağış toplama kampanyalarına katılma imkânları geliyor. Küresel bir platform olmamıza rağmen küreselden yerele geçmek, dolayısıyla toplum içinde bir aidiyet hissi oluşturarak küçük bir topluluk içinde fayda yaratmak kolaylıkla gerçekleştirilebiliyor.

Sizinle ilk örnek olarak, benim de takip ettiğim ve çok beğendim bir hesabı paylaşmak istiyorum. Chief Karaoke, Kenya'da Nairobi'ye yakın bir kasabanın emniyet müdürü ve kendisi tamamen bireysel inisiyatifiyle bir Twitter hesabı açmış. Amacı kendi kasabasının vatandaşlarını bilinçlendirmek ve bilgilendirmek. Bazen tweet atarak kayıp inekleri haber veriyor, görürseniz lütfen şu numaraya haber verin diye... Hatta hırsızlar bile takip ediyorlarmış. Bir defasında bir keçinin kayıp olduğunu tweet attıktan sonraki sabah direğe bağlı olarak o hayvan bulunmuş. Daha da önemlisi daha geniş kapsamlı bazı projelere ses veriyor ve bilgilendirme yapıyor olması. Mesela bir sağlık merkezi faaliyete geçtiği ya da bir öğretmen için görev açıldığı zaman da duyuru yapıyor.

Bize daha yakın olan bir örneği daha paylaşmak isterim. Kadıköy Belediyesi Twitter hesabından bazen çok özel ve eğlenceli paylaşımlar oluyor. Kadıköy'de oturan öğrencilerden bir tanesi matematik problemini çözmemiş ve belediyeye yollamış çözmeleri için. Onlar da sağ olsunlar kırmayıp çözmüşler. Ama daha sonra kime ait olduğu çıkmadığı için tekrar tweet atıp sorunun cevabının hazır olduğunu ve kime ait olduğunu sormuşlar.

Başka ülkelerde eğitimde de çok kullanabiliyor. İrlanda ve İngiltere'de bulunan iki ilkokuldan örnek paylaşmak istiyorum. Bu okullar Twitter üzerinden anne babalarla hem ödevleri hem de bir okul gününde yapılan etkinlikleri paylaşıyorlar. Aynı zamanda başka okullarla temas kurmak için kullanıyorlar. Öğretmenlerinin

verdiği geri bildirimine göre bu sayede hem standartlar yükselmiş oluyor hem de çocuklar dünyada olup bitenlerden haber alarak daha çok ilham almış oluyorlar. Üstelik ödevlerin tamamlanmasına %20 oranından bir artış kaydediliyor. Dolayısıyla hedeflerimizden birisi olan nitelikli eğitim konusunda Twitter'ın da katkısı olabiliyor.

Twitter büyük kurumların yanı sıra bireylerin de kendi yaptıkları yardımları duyurup paylaşımlarına olanak sağlıyor. Bu noktada hashtag'lerin önemi ortaya çıkıyor. Bir kurum olarak yaptığınız paylaşımların daha güçlü olması, daha geniş bir kitleye ulaşması için hashtag'ler çok önemli. Hashtag hem sohbeti bir araya toplayan hem de ulaşmak istediğiniz bilgiye erişebilmenizi sağlayan kilit kelimeler olarak tanımlanabilir. Hashtag kullanarak trendleri takip edebilir, kullanıcı arayabilir, bir akım yaratabilirsiniz. Sizlerle bazı hashtag örnekleri paylaşmak istiyorum. Hedeflerimizden bir tanesi olan sağlıklı bireylerle ilgili olarak WHO tarafından başlatılmış bir hashtag kampanyası. Bu hashtag altında tüberkülozla ilgili soru cevap seansları düzenleniyor. Benim en çok hoşuma giden hashtag'lerden bir tanesi ise "#heforshe". Birleşmiş Milletler altında düzenlenen bu kampanya Emma Watson'un Birleşmiş Milletler'de yaptığı konuşma ile birlikte çok gündeme geldi. Emma Watson orada önemli bir noktaya değindi: "Biz dünyada bir değişim yapmak istiyorsak ve nüfusun yüzde 50'si davetli değilse, bu değişimi nasıl gerçekleştireceğiz?" Twitter'ın sesi olmayanlara ses verebilmesi, engellerin aşılabilmesi anlamında bir çok önem taşıdığına inanıyorum.

STK'lar da Twitter üzerinden kendi kampanyalarını yürütebiliyorlar ve biz de onlara bu konuda çok destek veriyoruz. Bazen programa reklam bağışlarında bulunuyoruz bazen kampanyaların nasıl düzenlenebileceği ile ilgili eğitimler veriyor, yardımcı oluyoruz. Birçok STK hem farkındalık yaratmak hem de bağış toplamak için Twitter'ı kullanıyor.

Son zamanlarda öne çıkan önemli bir örneği de paylaşmak istiyorum: #refugeeswelcome. Bildiğiniz gibi çok büyük bir mülteci sorunu var ve ne yazık ki Avrupa'ya giden bazı mülteciler hoş bir şekilde karşılanmadılar. Buna tepki olarak bireyler "#refugeeswelcome" tabelası altında çok farklı mesajlar ilettiler ve çok farklı faaliyetlerde bulundular. Yardım edenler de oldu, kapılarını açanlar da oldu. Bu hashtag altında bir gün içinde 180 bin tane tweet atıldı. Demek istediğim bir sorunu bile negatiften olumluya çevirmek mümkün. İnternette negatif görüşler her zaman olacak ama alternatif mesajlar ve öykülerle bunları farklı bir noktaya getirmenin mümkün olduğuna inanıyoruz. Bu olumsuzluklardan dolayı kızabiliriz, öfkelenebiliriz ama esas gücümüzü göstermek istiyorsak daha olumlu ve yapıcı bir şekilde ifade etmek bizi çok farklı bir noktaya getirir.

İçeriklerin nasıl viralleştiği konusunda Journal of Marketing Research'den şöyle bir bilgi geldi. Evet kötü haberler var ama en çok viralleşen haberler ya da bilgiler olumlu olanlar. Dolayısıyla yine olumlu noktasını vurguluyorum. Bildiğiniz gibi

geçen sene Sydney’de bir rehine alma durumu olmuştu ve onun ardından maalesef özellikle baş örtüsü kullanan bazı Avustralya vatandaşları saldırıya uğradılar. Bir Twitter kullanıcısı otobüse binmek üzere olan ve korkan vatandaşlara bir ses duyurdu “Korkuyorsanız ben sizinle otobüse binerim” dedi ve ondan sonra kısa sürede viralleşen “#i’llridewithyou” adı altında bir hashtag başlatıldı. Neticede saniyede 1200 tane tweet atıldı bu hashtag altında. Negatif bir olayı pozitif çevirmek adına çok daha etkili bir örnek bu. Bu olaydan bir hafta sonra Paris’te Charlie Hebdo olayı yaşandı. O olaya kadar saniyede 1200 tweet en yüksek sayıydı. Charlie Hebdo olayı esnasında “#jesuischarlie” tabelası altında bu rakam saniyede 6600 tweete çıktı.

Bu örneklerle nasıl ilham alabileceğimizi, 2030 için doğru adımları nasıl atabileceğimizi paylaşmak istedim sizlerle. Neticede Twitter’ı değişim için, 2030 için bir araç olarak kullanmak mümkün. Aralarında sizin için de ilham verici örnekler olduğunu umarım.

İlginiz için teşekkür ederim.

Mert Fırat

(Oyuncu, ihtiyacharitasi.org Kurucusu)

Merhabalar, Benim için her şey Başka Dilde Aşk ile başladı. Aslında ortaokuldan beri birçok sosyal sorumluluk projelerinde bilfiil çalışıyorum. İlk olarak halkevlerinde başladım. 13 yaşında Halkevlerinde başlayan bu yolculuk Dil Tarih'te oyunculuk eğitimi ile devam etti ve akabinde de "Başka Dilde Aşk" projesi peyda oldu. Başka Dilde Aşk'ın fragmanı ile başlamak güzel oldu aslında İhtiyaç Haritası'na bağlantı yapmak için. Başka Dilde Aşk sadece bir sinema filmi olmasının ötesinde bir sosyal fayda projesiydi. Birçok şeye katkı sağlıyordu, ötekinin durumuna dikkat çekiyordu. Türkiye'de öteki olmaya, dünyada öteki olmaya, hem bir engelle –işitme engeliyle- öteki olmaya, hem de insanların rahatlıkla konuşamadığı, kendini ifade edemediği dillere de temas ediyordu. Aslında işitme engellilik bile bir metafordu bu yapının içinde ve o dili bildiği halde konuşmamayı seçmek de... Yani işaret dili ile normal iletişim kurabileceği halde konuşmamayı seçmek de bizim için saygı gösterilecek bir şeydi. Bilmeyenler için söyleyeyim Başka Dilde Aşk, işitme engelli Onur ile çağrı merkezinde çalışan bir kızın hikayesi, bir aşk hikayesi. Konuşamamak, kendini ifade edememek sorunu dışında çağrı merkezlerine ve onların sorunlarına da dikkat çekiyordu. Çünkü bundan 5-6 yıl önce ülkemizde çağrı merkezlerinin koşulları ve çalışanların şartları çok zordu. Şimdi biraz daha iyi koşullara sahipler. O dönemde gercegecagrimerkezi.org adresi ile birlikte çalışıyorduk ve onların da henüz sendikal bir yapıları yoktu. Bu sorunlara dikkat çekmek için filmin içinde çağrı merkezlerini ve çağrı merkezi çalışanlarını kullandık. Birçoğu aslında çeşitli derneklerde faaliyet yürüten örgütlü kişilerdi ve onlarla birlikte bu sendikanın kurulmasına da bir biçimde hareket kazandırmış, ön ayak olmuş olduk Başka Dilde Aşk filmiyle.

Başka Dilde Aşk'tan sonra 18 üniversitede işaret dili dersi başlatıldı, İşitme Engelliler Federasyonu ile birlikte yürüttüğümüz çalışmanın sonucunda, özellikle hukuk ve tıp eğitiminde işaret dilini seçmeli ders haline getirdik. Yavaş yavaş Anadolu'da birçok hastanede işaret dili bilen en az bir kişi görmeye başladık. İşitme engelliler işaret dili bilen savcılar ya da rehberler talep etmeye başladılar. Bu dersler, talep etmelerini sağlayacak kaynağı oluşturmaya başladı. Bu anlamda bizim için Başka Dilde Aşk'ın yaptığı çalışmaların ve önerdiği şeylerin sürdürülebilir şekilde devam ettirilebilen bir yapısı var. Bu sene uluslararası bir işaret dili ve işitme engelliler toplantısı yapıldı. Orada yine filmi gösterip üzerine konuştuk ve bir çalışma yürüttük.

Buradan hareketle de İhtiyaç Haritası'na bağlanmak istiyorum. Toplumumuz çok duyarlı, en ufak bir afet durumunda katkı sağlıyor fakat ihtiyaçları doğru biçimde örgütleyemiyoruz. Van depremini örnek verelim. Van depreminde ihtiyacın çok fazlası bölgeye gönderildi, biriken yardımlar ihtiyaç sahiplerine doğru biçimde aktarılamadı ya da gıda yardımları bozuldu... Dolayısıyla biz hem yerel yönetimler bazında hem de oradaki STK'larla sürekli entegre biçimde çalışarak, nelere ihtiyaçları olduğunu sürekli güncelleyerek, ihtiyacı doğru biçimde ihtiyaç sahibiyle

buluşturmayı hedefliyoruz. Bunun yanı sıra ihtiyaç sahibini de aslında sadece ihtiyaç sahibi olmaktan çıkararak, etken konuma getirmek istiyoruz. Hedefimiz ihtiyaç sahibi olan kişiyi de başka bir kişinin ihtiyacını karşılayabilecek kişiye dönüştürmek. Mahallelerle yani en küçük örgütlenme biçimiyle başlayıp, herkesin mahallesinin içindeki derdi kavrayarak, oradaki derdi anlayarak hayatına devam etmesini amaçlıyoruz. Mahalleden evrensele doğru bir söylemimiz var burada. Derdimiz bu İhtiyaç Haritası ile ilgili.

Nasıl çıktı bu fikir? Aslında IDEMA'nın çok büyük katkısı var. Bu projeyi IDEMA ile birlikte yürütüyoruz. IDEMA, Birleşmiş Milletler kurumlarıyla, UNDP ile, çeşitli STK'larla, kamu kuruluşlarıyla çok fazla çalışma yapan bir şirket. Şimdi İhtiyaç Haritası ile birlikteyiz IDEMA ile. Projemiz bir yandan mahalleyi örgütlemek, mahalle ile birlikte mahallenin problemini anlayıp o probleme dair bir adım atmaya devamında da başka bir farkındalık yaratıp, yerel yönetimlerin de ne yaptığı ile ilgilenmeyi ve bir şekilde aslında her türlü faaliyete dahil olmayı içeriyor. Bunun farkındalığını yaratmak ve bu farkındalığı daha da büyütmek istiyoruz.

İhtiyaç Haritası neredeyse her ilde bir temsilci hedefliyor ve buna dair de birçok çalışma yapıyoruz; Evet derdimiz kapsayıcı olmak ama bir yandan da kolektif bir biçimde bunu yapmak. Şöyle bir örnek vermek istiyorum: Herhangi bir kurum İhtiyaç Haritası'nın içine girip kendine bir hesap açabiliyor, tıpkı Facebook ya da Twitter örneğindeki gibi kendine bir hesap açarak ve şirket çalışanlarını da buna dahil ederek yürüteceği faaliyeti genişletebiliyor. Böylece öncelikle İhtiyaç Haritası'nın alt yapısından yararlanmış oluyor. Örneğin farklı illerde var olan bir şirketseniz farklı illerdeki çalışanlarınızla kolektif bir çalışma yapabilir, çalışmanızı İhtiyaç Haritası'nda oluşturduğumuz kampanya ile eşleştirebilir, kampanyanızı şirketinize özel olarak sadece çalışanlarınızla ya da dilerseniz bizim üyelerimizle de paylaşabilirsiniz. Bu anlamda aslında daha çok birleştirici, İnternetin ve teknolojinin hızını kullanan bir yapısı var.

Değirmek istediğim bir şöyle bir durum da var. Geçtiğimiz beş-altı yılda Twitter, Facebook gibi sosyal mecraların tüm dünyada neler yapabileceğini, doğru kullanıldığında nasıl sonuçlar doğurabileceğini gördük. Bununla beraber bu mecraların harekete geçmekle ilgili bir eksikliği olduğu gerçeği de var. Herkesin "beğen", "retweet" ya da "follow" tuşuna bastığı bir dünya var fakat insanların bu dünyanın içinde harekete geçmeleri çok zor oluyor. Bu noktada da bir çekim alanı yaratmanın, insanları o edilgen hallerinden etken hallerine çevirmenin yolunun ancak kendi ihtiyaçlarının ne olduğunun tespitiyle anlaşılabilceğini düşündük. Bu empati kurmayı da kolaylaştırıyor, kişileri harekete geçiriyor çünkü teknolojinin bir eksiği de duygu üretmemesi ve güven problemi. Dünya ile kıyasladığımızda Türkiye'de İnternet ticaretinin ne kadar düşük olduğunu biliyoruz, dolayısıyla güven problemi devam ediyor aslında. O yüzden de biz hem empati kurabilecekleri

hem de güveni tesis edebilecek bir yapı kurmak istedik. Bunun yolu da gerçekten kişilerin kendi projelerini üretebilecekleri, kendi kampanyalarını yürütebilecekleri, başka kampanyalara dahil olabilecekleri bir zemin oluşturmak. İhtiyaç Haritası da buranın adresi aslında.

İhtiyaç Haritası'ndaki arkadaşlarımız, ekibimiz var olan ya da birbirine benzeyen projeleri birleştirmeyi de öneriyorlar. Yani diyelim ki birden fazla kampanya var ve birden fazla kurum tarafından ilerliyor. Eğer o kurum ya da kuruluşun böyle ortak yürütebileceği bir alan varsa biz onlara bir öneri götüreceğiz ve onların projelerini birleştirmiş, ortaklaştırmış olacağız, bir başka niyetimiz de bu.

İhtiyaç Haritası aslında çok fazla şeyi hedefliyor ama en temeldeki durum şu; ihtiyaç sahibi neye ihtiyacı olduğunu yazıyor ve kaynak da bunu karşılıyor. Çok basit bir anlatımı var ama çok komplike durumlar oluşabiliyor içinde. Halihazırda güzel, kapsamlı, geniş bir ekibimiz var ve birçok dernekle ortak faaliyet yürütebiliyoruz. Görüşmesini yaptığımız TEGV, AÇEV gibi derneklerin yanı sıra birçok kadın derneği, LGBT'ler, benim birçok çalışma yaptığım kurumlar, dernekler... Örneğin "HeForShe" daha önce içinde bulunduğum bir şey. LÖSEV, Otizm Vakfı, birçoğuyla paylaştık projeyi. Onlarla da ortak bir biçimde çalışmak istiyoruz. Buna dair görüşmelerimizi de başlattık, çok da iyi gidiyor, kolektif biçimde çalışmayı yürütmek istediğimiz için güzel tepkiler alıyoruz. Ekibimiz aslında çok geniş olmasına rağmen biz Türkiye'nin her tarafında, her ilde bir temsilci hedefliyoruz. Konuyla ilgili gerekli adımları attık, çok da fazla talep görüyoruz. fakat sadece bir hiyerarşik düzen kurmak, bir lider oluşturmak değil derdimiz. İhtiyaç Haritası'nın içinde herkesin lider olabileceği bir düzen kurabilmek istiyoruz. İşte bu yüzden de İhtiyaç Haritası'nda herkes kendi kampanyasını yaratabiliyor.

Sosyal sorumluluk projeleriyle ilgilenen kişilerin motivasyonlarının düşmesini, sürdürülebilir çalışmadan uzaklaşmalarını da engellemek istiyoruz. Bir faaliyetin içinde olduğunuzda sizden bir devamlılık beklenir, bir süre aksatırsanız bir daha o faaliyetin içinde yer almaya çekinir, dışlanmış hissedersiniz, demoralize olursunuz. İhtiyaç Haritası olarak bunun da geçmeyi amaçlıyoruz. Kişi bir ayda kaç boş günü ya da kaç boş saati varsa İhtiyaç Haritası'na bildiriyor. O bildirdiği saatlerde hangi konuyla ilgileniyorsa –diyelim bir dil dersinin verilmesi, hizmete dair bir etkinlik ya da zanaatine dair bir özellik- kendi seçtiği zaman diliminde, kendi ilgilendiği konu ile ilgili paylaşımda bulunmanın keyfine varıyor ve bununla birlikte kendi sosyal sorumluluğunu gerçekleştirmiş oluyor. İşte bu gönüllü kısmını harekete geçirmeyi, bu motivasyonu sürekli sıcak ve taze tutmayı önemsiyoruz, çünkü bir derneğe ya da bir yere üye olduğunuzda sizin boş vaktiniz oluyor ama o boş vakit içinde bir kampanya olmuyor, kampanya oluyor ama siz ona dahil olamıyorsunuz. İhtiyaç Haritası o gün içinde, o saat içinde, ertesi gün içinde, önümüzdeki üç-beş saat içinde bir faaliyete fiziken bir destek vermeniz gerekiyorsa bunu sağlıyor, maddi bir

destek vermek istiyorsanız bunu dolaylı bir biçimde sağlıyor. Hiçbir zaman maddi bağış kabul etmiyor. İhtiyaçla kaynağını buluşturuyor ama o kaynağı buluştururken bunu maddi bir şekilde almıyor, para kabul etmiyor.

Birçok firma ile ortaklaşa oluşturduğumuz İnternet sitemizin bütün bu özellikleri inceleyebileceğiz, görebileceğiniz bir yapısı var. Size en basit haliyle İhtiyaç Haritası'nı bu şekilde anlatabilirim sanırım.

Teşekkür ederim.

Gülsin Onay

(Piyanist, UNICEF İyi Niyet Elçisi)

Fatih Türkmenoğlu:

Değerli konuklarımız bugün aramızda çok değerli bir sanatçımız daha var. Dünyaca ünlü bir piyanistimiz, UNICEF iyi niyet elçisi Sayın Gülsin Onay. Kendisini alkışlarla sahneye davet ediyorum.

Gülsin Hanım sabahtan beri oturdu ve bütün konuşmaları dikkatle dinledi, notlar aldı, işini ne kadar ciddiye aldığını ben bizzat gördüm. İşinizi bu kadar ciddiye alıyorsunuz. UNICEF'in iyi niyet elçisisiniz ve bu konuda birçok şey yapıyorsunuz. Piyanonun tuşlarına dokunurken, çocukların da hayatlarına dokunuyorsunuz. Neler yapıyorsunuz, bizimle biraz paylaşır mısınız?

Gülsin Onay:

Gerçekten çocuklar için bir şeyler yapabilmek benim için büyük bir mutluluk ve tabii bu benim için vazgeçilmez. Paylaşma ve fayda sağlama ihtiyacıma cevap veriyor, harika bir vesile gerçekten UNICEF iyi niyet elçisi olmak. Pek çok ülkede, dünyada ve Türkiye'de UNICEF yararına çocuklar için, mağdur çocuklar için konserler verdim. Doğal afet, savaş mağduru çocuklar bu yolla faydalanabiliyorsa ne mutlu. Şimdi yeni bir proje hazırlıyoruz UNICEF için. Bu kez de mülteci çocuklar için sanatçı dostlarımla birlikte konser vereceğiz.

Fatih Türkmenoğlu:

Çok değişik haberler okuyorum, mülteci çocukların arasında aslında bazı dehalar da çıkabiliyor değil mi, hatta bir çocuk çıktı mültecilerin arasından.

Gülsin Onay:

Evet, evet onunla birlikte çalışmıştık Bursa'ya gittiğimde.

Fatih Türkmenoğlu:

Evet, biliyorum çalıştığınızı.

Gülsin Onay:

Çok güzel, çok iyi bir müzisyen olacak. Umarım ilerde onu bol bol dinleriz.

Fatih Türkmenoğlu:

Telefonunuz hiç elinizden düşmüyor. Sosyal medyayı sürekli kullanıyorsunuz. Sosyal medya sosyal fayda sağlıyor mu Gülsin Hanım?

Gülsin Onay:

Çok yüksek sayıda takipçim var. Aslında benim klasik müziği yaygınlaştırmak vizyonum ve amacım için gerçekten çok uygun bir araç bana kalırsa.

Fatih Türkmenoğlu:

Çok doğru.

Gülsin Onay:

Bizim ülkemizde klasik müzik icra eden müzisyenlerin erişilmez, yanlarına yaklaşılamaz gibi bir imajları var. Sosyal medya aracılığıyla bunu kırıp yaklaşmak, herkesle, daha ziyade gençlerle ulaşmak, birebir iletişim kurmak mümkün. Çünkü gençler gazeteden, televizyondan takip etmiyorlar konser duyurularını. Sosyal medya aracılığıyla, fazla didaktik olmadan konser duyurularını onlara duyuruyorum. Günlük hayatımdan onları izlerken onlar da aslında müzikle ilgilenmeye başlıyorlar. Bazen öyle düşünüyorum.

Fatih Türkmenoğlu:

Artık o kadar da erişilmez değil gibi, öyle değil mi?

Gülsin Onay:

Yok, yok, öyle değil. Artık değil.

Fatih Türkmenoğlu:

Sizin de etkiniz var.

Gülsin Onay:

Bilemiyorum ama öyle bir şey var gerçekten.

Fatih Türkmenoğlu:

Peki, müzik evrensel bir dil. Biraz önce de ekranda 17 tane evrensel mesajı gördük. Bunların üç tanesini seçiyor olsaydınız dünya için, Türkiye için, hangi üç tanesini seçerdiniz?

Gülsin Onay:

Nitelikli eğitimi seçerdim mutlaka, çok önemi var. Çünkü eğitim her şey, geleceği kuran her şey eğitimle oluyor. İnsana yakışır iş ve ekonomik büyüme, bu da çok şeyi kapsıyor ve barış ve adalet.

Fatih Türkmenoğlu:

Siz belki piyanoyla da hep bu mesajları veriyorsunuz. Ankara'dan kalktınız buraya geldiniz. Birçok yerlerde kuruluşunuz için konserler veriyorsunuz, çok hoş şeyler paylaşıyorsunuz insanlarla. Piyanonun başındayken en çok hangi mesajı veriyorsunuz?

Gülsin Onay:

Piyanoda verdiğim mesaj sanırım birleştirici ve barış ortamını sağlamak üzerine; yani müzikle birlikte dünyada o güzelliklerle birleşmek.

Fatih Türkmenoğlu:

Dünyanın da ne kadar ihtiyacı var buna, Türkiye'nin ne kadar ihtiyacı var, değil mi? Çok teşekkür ederiz.

Gülsin Onay:

Ben teşekkür ederim.

Panel

Küresel Hedefler Çağında Medya

Shelley Inglis

*Bölgesel Takım Lideri, Yönetişim ve Barışın İnşası,
UNDP İstanbul Bölgesel Merkezi
(Moderatör)*

Barçın Yinanç

Gazeteci (Hürriyet Daily News)

Pınar Dağ

Data Journalism Specialist

Selin Girit

Gazeteci (BBC)

Shelley Inglis:

Thank you. Thank you very much and we are going to switch into a English panel on the role of the media and the age of these global goals. I am really excited to be here. Thank you. And I just want to tell you a little bit about myself and then the panelists before we begin our discussion.

So as was mentioned, my name is Shelley Ingliss, I come from the United States and I moved here to Turkey in January. When I was in UNDP in New York last year in 2014 I have spent a lot of my time working on these global goals. A lot of our work went to supporting member states and discussing what are the key development challenges that we faced and engaging the public and the worldwide community in a dialog on what are the important issues that people themselves want to see tackled in the next 15 years. And one of those issues is what I focus on which is effective democratic governance in a world of inclusive societies and peaceful societies. And that goal, goal 16 is now a part of this new agenda. Our topic today, we will talk about in the context of that goal and more broadly about the role of media in contributing to social good in today's society. I have great panel with me and I am really proud to have an all female panel. In the world of gender equality and goal five is on womens empowerment and gender equality. They are bios are available to you but let me briefly introduce them. So Barçın Yinanç is a journalist and she is working for Milliyet Daily Ankara Bureau as a diplomatic reporter. She is now a tv reporter for CNN Türk and she has a degree, a bachelor's degree in international relations from the Middle East Technical University. So she is a long standing journalist in Turkish media. Welcome Barçın, thank you for joining us.

Barçın Yinanç:

Just a small correction. I am currently the Opinion Editor of the Hürriyet Daily News. I used to be working on TV, but now I am back on the written, printed media.

Shelley Inglis:

Great. So we will hear about that I am sure. Pinar Dağ, next to Barçın, is a journalist and the founder of Dağ Media. Pinar works quite extensively on open data issues and open data journalism. She is working now on School of Data Turkey which is a project that she has been pursuing for quite a long time and she has been with UNDP working on training journalists on the use of data in their journalism, thank you for joining us Pinar. And finally, Selen Girit is a journalist for the BBC for over a decade. She is the producer of World Agenda which is BBC Turkish's flagship tv program for four years. She holds a Master's Degree in International Relations in Politics on the European Nations and she is also very involved in drama. She has

just moved back to İstanbul from living in London for ten years. Thanks for joining us Selin.

So we are going to have an interactive discussion today, we are going to start by having our panelists talk about what the role of media is today in contributing to social goods and to overall progress in our societies. Barçın, can I ask you to begin, what is the role of media in today's society?

Barçın Yinanç:

Sorry about that, let me start again. We have many accidents about me today. I think we have multiple roles as far as the media is concerned. On the one hand I think, one way of contributing to social good is to question how our resources are being utilized to serve the social good. You know good governance is very important especially in terms of reaching the goals you know, decreasing poverty ect.

We have to make efficient use of our resources for instance. So one of our missions is to question how are limited resources are used to reach these goals for instance, so the critical thinking, the questioning, how can we, you know, do better, so that is a part of it. Another part of it is, also you know, an issue that has been underlined perhaps by the twitter representative is perhaps to be the voice of the underprivileged, of those who have not equal access to the agenda, you know, that could be women, the underprivileged, those who have lower income, pushed off the societies so by bringing up their issues we can raise awareness about that. So let me just start, you know, by these two and we'll continue perhaps.

Shelley Inglis:

Excellent, thanks and Pinar, this issue we have been able to use and demand that governments and societies use their resources effectively, that is very linked to the open data movement. Can you talk a little bit about your work?

Pinar Dağ:

Yes, sure, thank you. I have been working with open data for almost three years now, but it is, the open data is a very controversial topic actually for the governments and for the journalists as well, so having government's public data as open is helping journalists to make really good stories actually, so in this digital age we need more open data like free data, structured data to make good stories so this is one of the key points for journalists and for the future of the media, data driven projects and data driven sources, it is really helping your stories to be more

transparent and more public interest and is really raising the value to public. Thank you.

Shelley Inglis:

Thanks and Selin, do you want to speak a little bit about the role of media and today's society?

Selin Girit:

Sure, why not? That is why we are here, are not we? So, the role of the media, that is a very critical question especially for those of us living in Turkey I suppose because media is a big big question mark; what is the role of the media and how better the media can serve the public good? Previously and probably some times in countries similar to Turkey, the role of the media is perceived as just conveying what the government or the elite are saying to the people with the assumption that the people could not possibly perhaps understand those messages without the aid of an intermediary, for instance. So from time to time we see that in the media, the journalist being as the middle man for instance. But in time that has of course changed. The journalist today has to bring the governments into account, has to serve the public good, has to stand beside as Barçın has very rightly pointed out, the underprivileged. How does he or she do that? How does he or she serve to social good in a better context is as I said previously, a big question mark especially in countries similar to Turkey unfortunately.

Shelley Inglis:

Thanks so much. Maybe we can look at that more deeply, how has the media in Turkey and in other places, what are the kinds of issues that the media is grappling with that represents better underserved, vulnerable, more marginalized communities. Barçın do you have some examples that we could discuss?

Barçın Yinanç:

Well, you know since this is a panel made of all woman participants, I think it could be relevant to talk about gender equality because we are supposed to talk about in terms of the goals inclusive societies as it was underlined in the previous panel, you know, you cannot have an inclusive society when you ignore the other half.

Now in Turkey we have a controversy as far as domestic violence and violence against woman are concerned. We have a bleeding wound called "women murders". A lot of women are being murdered by their relatives, most of them

by their husbands, ex-husbands, ex-boyfriends, current boyfriends and there is a disagreement between the government and the women NGOs about the numbers. The woman NGOs argue that the numbers have risen and that the government is not paying enough attention, that the government is not taking enough measures. Whereas the women NGOs, whereas the government is saying “No, no, no there isn’t such a shocking increase, it has just become more visible”. I am not going to enter in to the debate about whether it has increased or not. But even if it has become visible, I think that is a good thing because that raises awareness that there is such a problem, so it is independent of whether it has increased or stayed the same.

The fact that we the press, we have been talking more about these women murders, first raises awareness, second it put pressure on the government, there has been cases which the Turkish audience would remember Güldünya Tören, Ayşe Paşalı, these were women murdered by their relatives you know, each time it has happened we have depressed and the woman NGOs of course, it is an interactive thing, have raised such an outcry that after these murders the government has at times taken steps to amend to the legal, laws in order to discourage such murders. And we, at Hürriyet for instance, we have a project in order to raise awareness about domestic violence. If you allow me two more minutes I can talk about that well, I am not responsible of the project but I came before I read it, and it seems that Hürriyet openly says that it does not say “I have stolen it” but apparently they were inspired by a project in Sweden so they did the same as the case was in Sweden. In a shopping mall they put a camera and in the elevator, they have these players pretending that the man is sort of showing aggression towards women. Out of sixty cases only seven has reacted whereas the majority, 53, you know, looked up in the air pretended to ignore it. I think showing this video in our web site is a very positive and interesting tool to raise awareness and to encourage people to say domestic violence, violence against woman is not something you should turn your back, it is not an inter-family issue, it is a public issue, you have to act when you see it. So in terms of raising awareness and pushing people to take action I think it was a very positive project and a project that deserves to be underlined.

Shelley Inglis:

Thanks so much and for those of you do not know the goals, well of course as I said, goal five is the goal on womens empowerment and gender equality and it has within it a target that all states of the world have agreed to combat violence against women so it is one of the global goals and one of the efforts we have. Maybe Pinar I can turn to you in terms of the work you have been doing in uncovering data related to worker fatalities in Turkey.

Pınar Dağ:

Yes, sure. When Soma disaster has happened at that time we decided to cover some stories and we really had some problems, could not find really a good data and also we were not sure which one is the really accurate and is really updated data. After that we decided to make a database about fatalities and about miners' accidents. Hopefully my friend is going to put on the screen now. We made it one project it is called "Open Database of Deceased Workers in Turkey". We are updating regularly. Firstly we start with NGO's data, government data, the crowd sourcing data. Then after we realized collecting all these data is not makes really enough sense to make good stories because it was not really good enough. So then we started to make our own data sets and we started to collect by monitoring media stuff and media reports and started to make this database and this is getting updated everyday .

We are not only collecting workers who are dead, we are also especially focusing on companies and firms. Because it is already public actually, so we are not targeting them. But this database is showing us in two years maybe in which company, how many workers are dead, in which company so we get more information and this will be maybe more helpful for the government and for the journalistst to understand why this company is not good enough about the workers' issues and why that much people are dying in three years in the same company, so this database, its awarded "Open Data" this year 2015 and we are collecting and still so.

What is the social good about this project? Lots of people started helping us all around Europe. Some of them Turkish and they have said: "We can collect this data and help you", so the spreadsheet of this database is open for everyone and anyone can access simply and just help us to really put all this information and then, we analyse databases.

So this database is open for everybody and helping anyone to just follow the data regularly. So this is what we are doing and this is not only one project I have been talking about, this project too many times, maybe some of you already know that, but now we are working about education system, about data-driven and about secular education system and try to understand what is the quality in ten years and everything so it is data-driven things and open data is, helps journalists to make more good journalism, so plus journalism... So this is I can say for now.

Barçın Yinanç:

I just wanted to jump in out of jealousy, you see, conventional media sometimes can come under pressure from the governments and which sort of pushes us sometimes from to refrain from revealing certain numbers and news that could be, could lead to reactions of the government so sometimes we are forced to be very careful and that is when the alternative media comes in and I think it is a good example of how technology and media comes at the service of the social good when the conventional media does not fulfill to the full what it should do. That is one thing I would like to underline.

The second is as I said, sometimes because we are so much under pressure, conventional media went to a lot of downsizing in Turkey for instance. In the past, when five person used to do five jobs, now one person is doing the job of five person which means that we lack the resources, the manpower or let's say the women power, the personnel power to investigate these numbers, to go one by one because we do not have the time and therefore again that is another example on how an alternative outlet can come to the help of the social media , social good.

Pınar Dağ:

Yes, I can add a few things after that, so it is a really good point because when you start to collect this data and it is open data so we are not selling it, it is open to everybody, everyone can access and use it for their stories but good thing is, lots of different media organisations asked for this data to use in their stories so imagine you are working on it but also helping to others to measure the role of the databases and you can influence really more, doing this maybe helps to punish your government or to help the transparency, so I agree with you really, with what you mentioned, thank you.

Shelley Inglis:

Great. Selin maybe you can talk a little about BBC's work in terms of contributing to public good and recent events and current events and Turkey and beyond.

Selin Girit:

Sure, I could actually link to what Pınar and Barçın were saying because we have been talking about numbers now and I would particularly like to talk about the migrant crisis and how BBC dealt with it and numbers are very important yes, definitely we have to know the number of people who have been displaced, the number of people who were drowned in the sea and lost their lives because they

were trying to make their way to Europe, ah, the number of people who have actually made their way and the number of people, for Turkish people, the number of people who have stayed here in Turkey. For those who do not know, we have 2 million, almost 2 million refugees registered in Turkey at the moment. I would like to give 2 typical examples about how BBC in general, how BBC reporting in general has contributed to social good has made an impact to, has made and possibly hopefully will make an impact to individuals' lives.

One report was, actually both of these reports are from BBC's Panorama program which is a very high-impact program on tv, this program will be broadcast on BBC World for those of you who might want to follow up the story in two weeks' time, I think if I am not mistaking on the 17th of October or 16th of October something like that. So this particular reporter was following the journey of the migrants who have made their way into Europe and Hungary. He met this woman, a sixty year old woman, her name was Fahriye and she was fleeing from Kobane. She had made it to Hungary with her family and she was talking about the suffering that they had been through, her grandkids getting ill on the way ect. And more dramatically, she got ill and she was taken to a tent hospital in the area. She refused to go because she was scared that she would loose the other members of the family and in the end she did loose touch with her family and she got by herself and that is when the BBC reporter found her and through a translator they discovered her story and they realized that she was on her own speaking no foreign language at all, not being able to communicate what her problem was and lost without anyone, 60 year old woman on her own in a foreign land, plus a refugee of course. And the reporter said: "I will do everything I can in my power to help you find your son and the other members of the family. We will use Facebook, we will use Twitter, we will use Snapchat" which shows how important social media is in these days. And that Facebook page was viewed 350.000 times for instance, just this story of this woman looking for her son. And in the end this is a happy story, happy ending, BBC found the son and they were united, reunited in Vienna at a train station. And there are videos if you want to watch of the mother and son hugging each other in tears.

There is another story about another refugee. His name is Azam and there is actually a hashtag on Twitter at the moment "findazam". He was filmed in Hungary again in a tent where he was being treated, his face was totally bruised and his jaw was broken. That is when the BBC reporter found him. And they started to understand what happened to this kid. But somehow they could not find out the reason of why he got injured. He told, they asked where the father was, where his father was and they were told he was here a minute ago and the boy said: "My father is not here, my father is back in Turkey somewhere. He's not here with me". And then some person came, an uncle the boy said, but presenting himself as the father. So there was something that did not add up. The reporter has got

a bit suspicious. "The father, they took him to the hospital" he said. They went to the hospital search for the boy missing, they just took him away. So now there is a social campaign trying to locate whereabouts this particular kid is. What happened to him, is he safe, was that really a family member or some sinister person who took this kid? These are two individuals of course in a sea of millions of people, these are only two individuals but making a difference in two peoples lives is very important if you are talking about the perspective of journalism and the media.

Shelley Inglis:

Barçın, do you want to follow up on that in terms of the...?

Barçın Yinanç:

Yes. I want to link this to freedom of expression. Because I think one of the aims of this panel is to underline, I think the fact that freedom of expression, freedom to criticise, freedom to debate, to discuss, helps us reach the UN goals. Help us to have better economic, social, environmental policies. I want to bring this example about the immigration issue in Turkey. We, the Turkish Government has to be very much applauded by the fact that from the beginning it had, from the beginning open door policies to Syrian refugees. And right now, there is around two million Syrian refugees in Turkey. You can see them everywhere, they are there but interestingly in Turkey this is not debated. If I can ask to the audience how many times they have watched a debate on tv about the Syrian immigrants in Turkey, I do not think anyone will recall an any debate. In Turkey, we have got lots of tv channels, every evening you have a debate on political developments, on football, on everything but not one single debate about the Syrian immigrants. Because again, there is some government pressure and this is an issue that is open to emotional abuse, you can be abused of saying are you being inhuman, what are we supposed to do, send them back? But the issue here is not about sending them back or criticising their existence, the issue is about what are we going to do with them because in Turkey from the beginning the approach was, "they are guests, you know, but the guests are not here to stay". Normally they would stay and at one stage they would leave. But right now we have come to the point where it is most definite that they are here to stay for a long time.

Therefore we have to discuss, we have to have new governmental policies as far as integrating them. Some can come out and say out right, "Ok we should send them away", then we could explain them it's not an option to send them all away, you can discuss this well, but we have to encourage as opinion makers that job opportunities should be provided to these Syrian immigrants but in times of election, it is a very time bombing issue. The government can not come with a

project that will provide employment opportunities while the Turks are suffering from high unemployment levels. But it is our job to push the government to take the necessary measures in a timely manner but also to prepare the societies that 'you guys, if you think that they are going to go, no they are not going to go,' so that is why the issue of debating the issue of discussing and the issue of criticising is so much important at the end of the day.

Shelley Inglis:

Thanks. Selin, did you have something you wanted to add, I think you got a lot of support there?

Selin Girit:

Yes, thank you so much Barçın for bringing that out because I mean, as some members of our audience as they have been clapping, they obviously agree with what Barçın has put up there. This is a huge, huge problem. I mean Europe is day and night, 7/24 discussing what to do the with the migrants now, is not it? And it is on international media all the time, everyone is, I mean #refugeewelcome is one the most viral hashtags at the moment. This is happening because the refugees have started to make their way into Europe and obviously this is a new sociological thing that is happening there. This is news happening there so everyone is talking about it. But Turkey has been living with Syrian refugees for four years now. We are talking about two million people, how do they survive, how did they get their education, what do they do, we just do not know. I have been writing this week a series of articles about Syrian refugees, about the education problems, about the health problems, about the employment problems and I myself was amazed about the lack of research, lack of journalism, that has been put out there about these people and I was speaking to my editor for instance , she needed to double check some of the things with me, she was like "This is unbelievable, how can they not get any any aid at all from the State? How is this possible?" and I was like "Yeah, that is the situation". How many of us here know that none of the Syrian refugees who have come here with foreign ID, not with passports but who made their way out because of the war. They do not have legally, a right to work. That is why we see beggars on the street. But they are not all beggars they are trying to find work, they are trying to do the best to find work but one, big companies do not want to employ illegal workers, two, they get exploited, they work for six months, get one month salary, maybe not even that and how do they survive? That is why people are dying. We have to be able to talk about these issues. I would bring one more thing up related to this issue, for instance, I am sure many of you remember the name of Aylan Kurdi, if you do not remember his name, I am sure you will remember the picture of a little boy washed up on the beach of Bodrum

on the west coast of Turkey. A little boy wearing a red t-shirt. Independent initially from if I am not mistaken, in the UK they published the particular pictures the very, the most dramatic one and they said "If these powerful images of a dead Syrian child washed up on a beach do not change Europe's attitude to refugees, what will?". That was a very good justification for publishing a dead boys picture. And it worked. Europe changed its policies, for instance in the UK, Prime Minister David Cameron was like, he said "He would not allow the refugees, the people, refugees, migrants to break in to the UK, to break into the country" but soon after this picture was published and it was shared and people started talking about it, people emphasized with the drama of this particular kid and his family. There was a public pressure on the government and the UK changed its policy and said 'within five years they would allow 20 thousand migrants' and that is of course a very little number but a change is a change and media can make things change.

Shelley Inglis:

Barçın, briefly and then we will go to our video.

Barçın Yinanç:

Ok, very briefly, some of the French TV channels decided not to publish this picture and I thought it was a big mistake because I think it serves to turn the blind eye to the problem but in Turkish we have a saying that, I think it fits a lot with the UN goals "Komşun açken tok yataamazsın" "You can not go to sleep on a full stomach when your neighbor is hungry", so our job as the press is to tell people that they can not have comfortable lives when their neighbors are in despair and that as far as geography is concerned there is no such thing as close neighbor far long neighbor. Syria is a neighbor to Britain, Nepal is a neighbor to France, Vietnam is a neighbor to Germany and I think we have to underline this issue quite a lot.

Shelley Inglis:

Yes, thanks and in fact, it is really important to understand that the goals themselves are about governments committing to some of these issues. In this goal 16, what we call the governance and peace building goal, governments are required to ensure public access to information and to the protection of fundamental freedoms including media freedom and other freedoms. That is the part of goals themselves. The goals require governments, civil society and media to work together towards improving responsive, accountable institutions and towards people's engagement and decision making. So it is important to understand that the goals are both an end in themselves but also a tool for media and towards more responsive governance. I think we will take a moment to break

and play the video on Syrian boat people as our tech people will indicate. Can we play the Syrian boat people video please? And then we will have some final remarks from the panel.

So let's take a moment to wrap up the panel. I really, my last question really focusing on this global goals question. So how can media play a role in not only uncovering the issues and goals what governments and societies need to do to reach the goals but also a role in helping the.. and communicate what the goals are to society and to help with their monitoring and their implementation. So I would just like the panelists to reflect a little bit, do you see a role for the media in terms of communicating over within next 15 years, what these goals are, how governments are doing on them, whether we are reaching them, holding the global society into account and in particular the UN to whether we are making progress on these goals... What would that role be and what do you see in the future, the connections are, Barçın?

Barçın Yinanç:

Well perhaps at this stage I might do a bit of self criticism, obviously the media has a lot of role to play as far as reaching these goals are concerned but to what degree we are aware of these goals? To what degree we prioritize them? Especially when you live in a country like mine, Turkey where there is continuous economic and political turmoil, talking about certain issues, like water shortage in Africa or educational problems somewhere else, sometimes it sounds like a luxury. Because as I said we are having our own problems, we have a lot of constraints ourselves, economic constraints, political constraints therefore we just try to keep up to the agenda and as I said in a country like Turkey where everyday we are dealing with extraordinary sort of developments sometimes we do neglect to talk about these goals so therefore perhaps we need to take a break from time to time and to reflect on it, I was before the panel, I listened to the previous panel and I was thinking the UNDP officials for having invited me to speak at this panel otherwise I would not come to this conference, otherwise I was again, busy dealing with the non-ending political discussions in Turkey but even coming here has been an eye opener to me, so a grain of criticism for us is that sometimes we have to think about this and reflect and sort of give more space in our tv channels despite the fact that it might not break the records in the ratings, despite the fact that it might perhaps not get the ticks and the clicks in the Internet, we have to say "No, this is a social responsibility and we have to do it".

Shelley Inglis:

Thanks. Pınar?

Pınar Dağ:

On top of this I am a little bit confused because I am supporting strongly slow journalism because the other journalism is actually very slow journalism so you only produce, sometimes you are spending eight months to produce one project so about the goals for the future of journalism and for media in Turkey, I can really share lots of things but for generally what I see, what I can bring from my point of view is that data driven future is waiting for us and the governments data bases could be more open for the future of media, for us, for everybody. So NGOs, civil society or journalists, academics, they should really work hard to change this environment more than before because we are in the digital age now, every second the data is flowing and this is very important and I would like to focus little bit, in like two minutes, what we do and this is maybe, can be a little bit about the future of the media in Turkey or in global issue.

We are under a very heavy agenda all the time, really but according to me, all the time despite all this heavy pressure, so I am still working, I want to work really harder to make things happen. So since 2012 and maybe 2013 as well, I am doing data journalism workshops and it is really, everyone, we do maybe two three different data journalism projects and what is happening after the projects is that we are receiving lots of feedbacks from the attenders. They say "We now understand why the media need to use the data more than before, why we are more engaged with the data" because the database is open data and social data, they are all engaged, so I see in the future of Turkey from my point of view, if we work hard and the good things still can happen in the future of media for Turkey and also openness, so this is what I am believing little bit.

Shelley Inglis:

Thanks, Selin thoughts on the future of the media in terms of helping to monitor the implementation of the goals both in Turkey and across the world.

Selin Girit:

Within Turkey I agree with my colleagues here, particularly with Barçın has said as of self criticism of the media, yes especially Turkish media just can not find the time, afford the time or is just not bothered to talk about social responsibility issues because there is a lot of turmoil going on around its borders and there is an election coming up, political crisis and everything, something else is happening. Sometimes people joke "In a day we will live what a Norwegian would live in ten years", we say. So but I will take it to a global side now, working at the BBC for ten years, I think BBC being a public broadcast journalism organisation is doing

the most it can to touch these matters whenever UN comes up with a particular number of Syrian refugees have reached 1 million, that was a threshold for instance and we did a day of lives, we did a day of coverage talking to the refugees talking to experts ect. Of course it can do more, there is always room for improvement but international organisations, news organisations are doing much better than if we compare it to what the Turkish media is doing.

Shelley Inglis:

Well, thanks so much, I think it is important just to hear the note that the global goals are not just global goods that exist out for others but they are intended to be owned by all of the societies, of all of the states of the world and they are signed off by every government, the Turkish Government and all of the governments that are members of the UN. So the issues that and the targets reflected in the global goals are intended for Turkey and for all countries of the world and that is what is so new about these goals. That these goals do not just apply to the poorest countries on the planet .These are now truly global goals all countries, no matter what their level of development no matter what their GDP, have signed up to make these goals a reality over the next 15 years.

So I want to thank my panelists so much for having a really engaging and interesting discussion, I hope you all enjoyed it more and as much as I did. Thank you so much.

Panel

Küresel Hedefler Çağında İnovasyon

Dr. Milica Begovic

*Bilgi ve İnovasyon Uzmanı ,
UNDP İstanbul Bölgesel Merkezi
(Moderatör)*

Vladimir Vulic

*İnovasyon Danışmanı ve Digitalizuj.me
Ortak Kurucusu (Karadağ)*

Nana Tsiklauri

*Stratejik Projeler ve Reformlar Birimi Direktörü/
Başkan Yardımcısı, Kamu Hizmeti Geliştirme Ajansı
(Gürcistan Adalet Bakanlığı)*

Shamilka Samarasinha

*EPAM Kurumsal Sosyal Sorumluluk İş Danışmanı
(Belarus)*

Dr. Milica Begovic:

Thank you very much, I am going to stand up because I can not be sitting for too long, is it possible to get the slides on please? I hope you guys had a good lunch. Usually I get sessions before lunch, then people can wait for me to finish, so I am going to abuse this one. Can you see this? Can anybody see this? This was like the whole my presentation, it is a picture of one animal I was going to ask, can you guys see what animal is this? No? Duck? That is good, very good. Anybody else? Monkey? No. What is it? I have no idea what that is but I would probably go with something like that. Anybody else? Rat, no. Plaidypus. Bat, oh that is a new one. No, it is a plaidypus. Pardon me? You learn something every day. I hope I can reciprocate in an hour. Ok, so this is a plaidypus. And the story of the plaidypus is absolutely fascinating, a very good friend of mine told it to me I have since read about it. When plaidypus travel to Europe from Australia, the British scientists did not recognise it as a species. So it is sort of a mutant. It has fur like mammals but it does not give birth to young, it lays eggs. It has wrapped feet and bill like a duck, hands of the duck. So the British scientists thought that Chinese, it was a Chinese hoax, they thought that Chinese have taken bunch of animals they cutted them up in pieces and created this new animal to make fun of them and to create confusion. It took almost two decades for scientists to recognize plaidypus as species. And there was a zoologist at the British Museum of Natural History who tried to take scissors and cut out the bill thinking it is a duck and today if you go to the museum you can actually see the marks of him trying to cut this animal with scissors. Now, why is this relevant for our discussion today about innovation and sustainable development goals?

I really did not prepared well. It says, development superheroes. Today we are seeing the emergence of new species when it comes to sector of doing social good. We see the emergence of superheroes among policy makers, among citizens, among private sector people who doing things that are entirely disrupting the way that we know that policies have done that social services are delivered and that the development is being done. Internet disrupted media, Über is disrupting transport. These guys here are disrupting the way that the development in governing is being done. These guys, the development superheroes are designing video games to help farmers make better decisions about what type of fertilizers to use and how much to use them in order to increase their yield and reduce pollution. The superheroes are opening up years of procurement data on the local level and they are inviting the citizens to come in and help them identify the corruption that they might have missed through the use of open data. These superheroes are designing platforms and apps that enable citizens who can help be connected to those who need help or who use the way people use mobil phones to be able to better determine what is the risk of an earthquake hitting İstanbul on Monday

morning versus Saturday afternoon because they are able to track transport and movement patterns. These superheroes are crowd funding for having energy efficient and energy independent schools. So in UNDP four years ago, we have made a conscious decision to set up an innovation unit whose sole job would be to try and be interesting enough that these superheroes would actually want to work with us. Because our assumption was that if we can identify them and if we can be interesting enough to work with them, we would have a better shot at achieving better development results, we would have a better shot of increasing income for people living in this region for having better governance for more sustainably using our national resources .

And today I am proud to launch, it is a sort of a mix tape of compilation of best hits and stories from those four years where we worked with development superheroes to achieve these objectives in our region and Ariel who just took a picture of me is going to tweet the link to that report where you will be able to hear some of these stories. So the panel today, what we wanted to do is to bring some of these superheroes to İstanbul so you can hear directly from them, why is it that they wanted to work with UNDP in the first place, they are superheroes they do not mingle with us regular people. What type of things that they do in their own communities, in their own countries and most importantly , why huge multinational organisations like UNDP should take notice and should invest in working with them.

So this is what we are going to do today. And since we are very gender imbalanced as you see, we have a boy who is a minority here. I am not going to introduce them one by one immediately, I am going to let them tell you little bit about their superhero deeds and I think we should start with the one who is a minority so Vanya could you tell us what type of a superhero you are and what is the one superhero deed that you are specifically proud of that you have done in your own community?

Vladimir Vulic:

Thanks Milli, poor old boy, trying to explain what kind of a superhero he is. At first when I was a really young boy, I dreamt about being a Batman, Spiderman, Superman or whatever but never ever in my life I dreamt that somebody will introduce me as a plaidypus-man, thanks for this also.

Dr. Milica Begovic:

No problem.

Vladimir Vulic:

Since we are on the topic of superheroes I just have one quick sidenote, the superhero category is very very heavily male dominated. Even when you have a superhero team you only have like one female member of the team. If you have the Avengers, it is like Widow, one, if you have Justice League, it is Wonder Woman, one, if you have Fantastic Four, it is Invisible Woman, one, and this is for the first time a superhero team which consists of one male and all other females so please guys one big round of applause for my female superheroes right here.

The one thing I loved this morning which I would like to start my introduction with was when at the opening conference the guy said we encourage you to use your smart phones as much as you want and please use all social media outlets you prefer. So this was like a big change for like four and a half years ago. The first time I was at an UN event I was on my smart phone all the time and in one point of time I was even younger back then, so one point of time a guy, like really seriously said could you please put the smart phone down and listen to what we are saying for one single minute? So it took us like four years to get to the point where you are encouraged from the other part to actively use your smart phones as a tool of communication.

Dr. Milica Begovic:

It is an incident that our innovation journey is four years old, I think.

Vladimir Vulic:

Well, my NGO, Digitalism is unofficially five years old and officially four years old but I will tell you the original story later on.

Dr. Milica Begovic:

Thank you very much, let's hear, we have Nana who is a magician from Georgia who has single handedly set up an innovation policy lab within Georgian government. Nana maybe you can tell us a couple of words about yourself.

Nana Tsiklauri:

Thanks Millie, so it is first time for me to introduce myself as a superhero, from a superhero perspective, thanks for that Millie. So I will briefly introduce myself. My name is Nana and I work for the Public Service Development Agency of the Ministry of Justice of Georgia, it is a semi-public entity. And our main mission is to

improve the way our services, public services are designed and delivered. And we also help other government entities to design better services.

So the main thing I would like to start my conversation today is telling the story about the lab, so when I am thinking of the possible reasons why I can be called a superhero is that it was actually a joint effort of course, as it always is and we actually managed to establish an in house service innovation lab in a very bureaucratic large organisation in Georgian Government, it is the Ministry of Justice and you can imagine how difficult it would be to establish a formal structure dedicated to work on experimentation and testing different services, prototyping and this kind of work. And this is the part of their daily routine which is not a routine anymore per se so this could be attributed to the fact that today I was presented as a superhero. It is a great privilege for me of course. And maybe I can tell later how these all happened and how UNDP contributed to this great, such an event.

Dr. Milica Begovic:

Thank you so much, so Shamilka works for a big software multinational organisation and over the last year and a half she has helped target the skills and resources up that organisation to helping our team in Belarus to improve tourism, improve healthy life styles and so on so forth. Maybe couple of things from your superhero portfolio that we can hear?

Shamilka Samarasinha:

Thank you Millie, yes the company's name that I work for is EPAM and I am based in Minsk, Belarus. But the company is, actually the founder is from Belarus. We are registered in the stock market in the US and our head office is in the US. My superhero moment waow, thank you so much, a difficult task to identify myself as a superhero but I took on the job as overlooking corporate social responsibility for EPAM in February and basically one of my main tasks was actually to get 5.000 plus techies in EPAM to understand and accept my own views on the corporate social responsibility identifying thematic areas which we identified as education, environment and innovation so one of the first things I did when I joined was to run a global competition on carbon footprint calculator.

I can guarentee you 80% of the people in my company at that point had not heard what a carbon footprint calculator was or a carbon footprint is so my task was to just educate them, make them understand and then we ran this great competition and the end result was, we had people competing from the offices in Hungary, Moscow, Ukraine and of course Belarus and there was a lot of interest and making

them really understand and also build our own knowledge about the carbon footprint and what the calculator would do in their own individual lives and now we have actually a global tool that is online and accessible to everybody around our offices in all 21 locations globally, so I think that is my superhero moment actually.

Dr. Milica Begovic:

Very cool, thank you very much. Vanya tell us a little about why did you want to work with UNDP in the first place and having told us that secret, could you tell us a little bit something that is important for you and us alike, what was different for people of Montenegro as a result of the work you have done with us.

Vladimir Vulic:

Can I tell the real 100% honest story ?

Dr. Milica Begovic:

100%. The truth and nothing but the truth.

Vladimir Vulic:

So, Digitalism is a movement, has its grassroots in Montenegro and began about 5 years ago but at that time it was not formulated in any sensible way so we were something like the plaidypus from the very first line. So what we were doing was organise twitter meet-ups, organising events regularly once a month so trying to meet the organised meetings of digital community in Montenegro so trying to get all the guys who are in to innovation, creative guys at one place and one time at least once a month. So after like 6 or 7 months we got in touch with Millie and we started brainstorming on a possible cooperation between UNDP and Digitalism. So at one point in time there was like a cooperation between third parties, the UNDP, Digitalism and a private company who is in charge of .mn the Internet domain of Montenegro. So one day Millie called and said "Ok we have got everything under cover and could please someone come and we sign the contract?" and I said "Ok, so who do you want us to send?" and she said "I do not know. Who is in charge?" "Who is in charge of what?" "Your organisation." "Which organisation?" "Your, Digitalism." And I said "I am sorry, Digitalism is not an organisation, it is just a movement". And she said "Well, you can call it whatever you want, just send someone who is in charge so we can sign the damn contract". And I am like, "but"

Dr. Milica Begovic:

Was I really that rude?

Vladimir Vulic:

It is a better story this way.

Dr. Milica Begovic:

Go for it.

Vladimir Vulic:

And I am like “but Digitalism is not formally recognised in any single way. There is no one in charge, there’s no formal organisational structure” and she said, “Ok in order to do this, you guys need to register somehow”. So actually we started like doing things like 5 years ago, changing Montenegro but officially is like 4 years and like 4-5 months. So that was our big start the project was called Foursquare for development of Montenegro.

Dr. Milica Begovic:

Can I rudely interrupt? Anybody here uses Foursquare? Used Foursquare? Oh nice, ok.

Vladimir Vulic:

Foursquare Swarm it is called nowadays. What we did for four and a half years ago was try and use Foursquare as a geolocation service to help the tourists who come in to Montenegro especially to the northern region of Montenegro. Montenegro is like a huge tourist country but 90% of the tourists coming in go to the seaside. Almost no one goes to the northern part of the country. And if you try to go to the northern part of the country you are basically up for yourself. There are no official tourist guides. The tourist guides which are online are very poorly updated, there are almost no brochures so what we try to do was use the power of Foursquare, crowd source the ideas then get the people to walk through northern part of the Montenegro pin point those locations, leave tips in foursquares and name like 5 or 6 different routes.

So at the end of the project you had like 5 different routes from Montenegro like a historic route, forest fruits route, honey route and stuff which were crowd sourced

by people and then pinpointed by regular citizens of Montenegro and then at the end of the day we invited really famous bloggers from all over the region to come to Montenegro to go through one of these routes and to see what it looks like and they could not use anything except their smart phone and Foursquare. So that was our big break and the cool origin story of Digitalism, we were not bit by a spider like Spiderman, we were not from Krypton like Superman but we had Millie as our godfather.

Dr. Milica Begovic:

Nice, I paid him to say that by the way, excellent thank you. Vanya has mentioned people and citizens a number of times in his presentations, I think throughout this discussion you will hear this pattern come up over and over and over again. And it might be a pattern that sort of common sense but there are difficulties as Vanya has mentioned for us to work with somebody you need to have a title and a bank account and ability to sign a contract which off the bat disqualifies huge swathes and clusters of citizens who are right now investing their own resources and skills for social good. Did we not work with to help achieve MDGs, just as a footnote to end this presentation.

Nana, maybe you can tell us a little bit, so you mentioned bureaucracy going against this huge wave establishing, setting up the service lab. Could you tell us a little bit more about from the time you succeeded in setting up the lab that today, would a regular Georgian citizen notice and also what got you to work with UNDP?

Nana Tsiklauri:

Thanks. I will start with the last part of the question, how we started to work with UNDP to establish the lab. So it all started with the setting that we had in public service development agency, so we already had this formal structure in place called research and development department and especially the innovations unit which was under the department and actually we know that these people had very special work to do but we did not have enough expertise and skills in place to enact this row of actually designing and experimenting with different services with more like citizens-centric approach and we started drafting a proposal on how to introduce innovations, like how to build a culture of innovations in our agency which of course should effect the society at large in Georgia, citizens of Georgia basically.

So we started this conversations, negotiations with UNDP Georgia and then through UNDP Georgia and Millie and we had like different ideas, great ideas actually and I was reading some different articles from for instance, Mindlab

which is the Danish Government inhouse lab and many others from UK, how they were setting these labs and how they were working with the citizens co-creating different services and this was same thing which was happened with Millie and UNDP, let's do something like Mindlab, let's do something like Nesta is supporting so these kind of activities which really work and which prove to be really effective in some cases, in most of the cases. So we drafted this proposal and we started this project which lasted one year starting from 2014 and the main purpose of the project to build a skill set in our R&D department and to set up an innovation service lab. And now we have this lab already set up and in this case I could say that UNDP was kind of a match to us to act move forward actually set this lab and I think there is a saying, it was I will quote Nesta's CEO, Nesta is a UK based charity working on innovation globally and he once stated that all government entities need institutions to drive innovation sent to work on innovation so in our case we had internal institution in place and UNDP served as an external institution like an agent an institution which already had some experience, some recruit successors from different countries in the world like in other parts of the world.

So this was basically it and to go back to the first part of the question, now we have all this small and modest wins collaborate with different government entities testing differing services scaling up those which work and abandoning those which does not work without investing large amounts of resorces money and this is actually something that already is appreciated by many our government counterparts and other countries as well so.

Dr. Milica Begovic:

Very good. There's one story from Georgia that I like very much. How many of you have been in to the library the last week? Nobodys goes to libraries anymore, right? They are wonderful but we do not go to libraries anymore yet they are there... Local governments invest money to upkeep them so one of the things that they are doing in Georgia is they are looking at libraries as a resource that is underused and thinking about how might we use them and the idea on the table is following: We will open libraries to start ups, to young people with the hobby who want to start up a business who can use the desk and chairs and wi-fi, electricity for free, we may throw some bagels and coffee for free, you get to come here and you work so the cost of running a business goes down, but we are going to ask you to pay us in social capital. In other words maybe one week in a month we are going to ask you if you are spending time in this library to work on an issue that the city is dealing with whether that is more sustainable modes for transport or public safety but we want to use the skills and expertise that sit within you as citizens to help us solve these public issues that previously the local self government would solve within the four walls of the municipality.

Now that is a very, it is a very different proposition, it is a proposition that says we the government are here, you have given us a mandate and your tax money to help make your lives better but we are not just going to use these skills and expertise that we are going to open it up to all of you and this is an example that can very well be scaled across the region so thank you for that. Shamilka an interesting story from Belarus, the very first hack for social good in the country took place last year in September, since there was a lot of thing is going on. Maybe you can tell us a little about what have you done with UNDP and why, why are you working with UNDP in the first place?

Shamilka Samarasinha:

I was not but I was very much a part of that, so I really remember being a part of it actually participating as an audience, I was in the audience. The first partnership actually happened when UNDP Belarus decided to launch the innovation lab and as a part of the launch they got together with EPAM the company I am working for now and they decided to have a joint hackathon and the hackathon was around social change.

It was very broad, there were 3 very broad range of topics that they decided to tackle at the hackathon, it was on disability, it was on environment and it was on healthy life style. So both parties of course for EPAM hackathon, of course meant something quite different from what UNDP understood what a hackathon to be. From a technical point EPAM thought "Oh UNDP, the participants would come, with their computers or laptops and they would hack for 48 hours and develop an application", whereas UNDP's idea was completely different. It was totally non-tech and so there, we had social start-ups, entrepreneurs, people who actually participated without any technology so we had the two parties together in one room where EPAM was scratching the head, the IT side of this whole hackathon was and UNDP was expecting a little bit more from EPAM. And so finally I mean, the hackathon took place and EPAM facilitated the hackathon and there we had a lot of our own engineers and support staff come and support the social start ups to finally come up with a prorotype which they presented on the final day and in the end it worked out very well. But there were a lot of lessons to be learned because here was a private company that runs hackathons practically every 3 months and there was UNDP that was very, the hackathon was completely different idea in their mind.

Dr. Milica Begovic:

You can even be more clear, you said we did not know, we did not use the word hackathon four years ago, to be sort of quite frank.

Shamilka Samarasinha:

Yes, I mean there was a result and it was positive, there was a winner chosen from the UNDP point. They also realized, I think that choosing a topic for a hackathon has to be extremely focused because I mean 3 broad areas, I think for the jury, it was very difficult because there was on healthy life style, there was on environment, there was on disability so to pick one was extremely hard. So the winner was picked and then of course I joined EPAM in February and we decided to also joint forces with UNDP in July this year.

We are taking all the lessons learned from the previous hackathon, we had a very successful hackathon. It was around eco-tourism so we called it 'hack for tourism' and it was actually both parties understood what was needed, we kind of defined the area that we are going to focus on and we took on a certain role where we are also involved in the process very much more than the first hackathon and we had some great applications that came out of it and it was very successful.

Dr. Milica Begovic:

Thank you very much, one of the ideas was a game of finding waste collection. How do you get people to dispose the waste more responsibly? So the game is basically a competition where you get to compete with citizens as to who collects more trash and where you drop it off and now there is taking in turn to turn that competition in to almost like an alternative currency so more waste you collect, more points you get, that you can then cash in to a local business for this cause whether it is a coffee shop or a grocery store or what have you, so sort of an idea that connects both waste disposal and support civic economy, it is absolutely fascinating.

So listening to you guys, one of the things that comes to mind is, if we take that the only way that we have a chance in achieving SDGs is we being now looking at this purely from this organisational perspective, from selfishly from UNDP, it is our ability to tap into skills and resources that go beyond more traditional mainstream. From your experience in working with us what would you have to say one or two, what is the advice that you can give to organisations like UNDP? What do we have to do to be better at working with you to be able to achieve some of the SDG goals? Anyone of you guys, Shamilka.

Shamilka Samarasinha:

I think coming from the private sector, the main areas kind of handle and focus on I think from UNDP's side would be bureaucracy because the private sector moves

at such an incredibly fast pace I mean, everything needs to be done like yesterday, so even with an idea of that, sometimes we have great ideas, together we come up with ideas but then to actually implement it when you are working with any of the agencies or sometimes, the process is a lot longer, I guess, I think it is all driven documentations and justifications and outputs, outcomes you know, so much time is spent whereas I think with the private sector the idea is there “Ok, let’s find the means, we have the capabilities, let’s not think about so much what we are going to achieve at the end of the day because I think you would achieve it at the end of it”.

Dr. Milica Begovic:

“Let’s get it done”, fair enough, Nana.

Nana Tsiklauri:

Sure, so talking about this future, talking from government perspective actually my advice would be to continue what you are doing, I mean injecting different success stories to us, to governments so that we can, like see and we can have the proof that this works and we can do it actually get things done rather than like relying on expertise and external support we actually have to do these things by ourselves and UNDP is helping us in this and also I want to emphasize one thing, that we are about to organise soon, together with UNDP and this is something that is really important and we are preparing for this.

Actually in December we are organising an innovations meet up get together in Tbilisi, Georgia and the main aim of this event is to come identify most pressing problems, issues in Georgia and we are working with different government entities like Prime Ministries to come up with certain problems that need to have some sort of solutions and then we are kind of trying to reverse engineering it and this is something actually suggested by UNDP so there is this understanding that if private sector succeeded in reverse engineering while competing on the market why do not we do this, in government and also in development.

So for instance there are already certain solutions in place and innovation is not only about coming up with something totally new that was never tested in other parts of the world so why invest so many human resources so much like finances in investing something new that we would not know how it will work out and play out in the future. So the understanding is that let’s speak solution , like similar solution, analyse it, dismantle it, rip it apart and then reassemble it due to like specific local context so this is something that we are envisioning to try out in Georgia, this December.

Dr. Milica Begovic:

Can you give us an example of a very practice issues they would like to do this on?

Nana Tsiklauri:

Yes. By now we have identified three major problems suggested by Ministry, it is actually facing these problems in Georgia, one of those is like safety on roads which is of course like in many other countries a very major problem.

Dr. Milica Begovic:

Safety in İstanbul on the roads are not an issue right? Great drivers. Just checking if everybody is still awake. I come from Montenegro, safety on the road is just a non-issue, we are worse than İstanbul drivers.

Nana Tsiklauri:

Safety on the roads is the first issue, the second one is the public transport by this I mean, how can we make citizens use actually use public transport and the third one was the waste management, as you just mentioned how we can make citizens more responsible in waste management when they are disposing their waste. This three issues have been selected and now we are trying to find partners like owners or generators of solutions elsewhere in other parts of the world and just to pair them up with our local problem owners so to say so they can reverse engineer this solution. (in to the Georgia) We will see how it comes.

Dr. Milica Begovic:

Fascinating. You are also looking because after the floods in Tbilisi, one of the release tracking things has how quickly citizens organized themselves to go over 12 thousand people within less then 48 hours were out in the streets helping. Is the government looking at how might you go about engaging more structurally more strategically with citizens that is Vanya mentioned have not necessarily common bank account or a title?

Nana Tsiklauri:

This is something that is pioneered by our new mayor of Tbilisi Municipality to work on different other problems too, like look at this crowd sourcing as a success story because during this flooding most of the work was done by self organized

individuals. So this is something that is still right now they are working on to replicate this in other parts.

Dr. Milica Begovic:

Excellent, there is a similar thing in İstanbul, I have come across it just recently 'Zumbara', it is a time bank, who has heard, who has used Zumbara? It is a fantastic concept where if I am an accountant I provide a service to somebody and instead of getting paid, I get credits that I can use to get a service from someone else. It is almost like an alternative currency, structure that what it does the reason why I think it is relevant for development is connects people in the community to build those social ties that at any point in time you might tap in and activate in case of for example emergency. So it is something to look at. Thank you.

Vanya maybe advice for us but also from your end what do you think particularly what will bring to the table in Montenegro in terms of problem solving? I think we might had decided that you have talked enough.

Vladimir Vulic:

You two mentioned government and citizens self organizing on using social media, in reality, governments would always prefer citizens not to self organize in social media just a quick side note. So one of my favorite management thinkers is Nilofer Merchant @nilofer on Twitter and she likes to say that the future will not be created. Future will be co-created. So it is not going to be governments job, UN's job, citizens job, NGO job to create this seperate vision of the future, we all need to work together in order to create a single vision of the future.

And Navy Seals have a famous mantra which says failure is not an option but if you convert that to an organisational standpoint then you can also say failure is not an option then innovation is not an option because there is absolutely no way you can innovate without making mistakes. So my first recommendation would be that in the opening you said you just tweeted a link to the report which is a compilation of best hits. In order to achive something like really really really good it should be a compilation of best hits and best misses at the same time.

Dr. Milica Begovic:

Blunders.

Vladimir Vulic:

Yes, blunders because like I said, it is very easy to paint a picture of innovation being a straight forward linear process with all the good things happening but there are all sorts of blunders on the way. Facebook's original mantra was 'move fast and break things' because if you are not breaking things on the way then you are actually not moving either fast enough or not doing stuff that matters really. When you mentioned the superhero's our the stuff we are doing one thing that crossed my mind is the superhero I would like my NGO to be, it is the Flash, so the only super power the Flash has its his speed. He is not strong as the incredible Hulk, he is not invincible like the Superman but he is very very fast, swift and agile, so international organisation is like tanker at mid sea, it needs like days to turn around. For us to succeed we need to move like really really really fast, blazingly fast and break things and have blunders and have misses, it is a messy stuff.

One of the things which was like the biggest lesson for Montenegro and for both my organisation and for UNDP Montenegro was our first big collaborative project, open ideas for Montenegro, so what we decided to do was crowd source what are the itches the citizens feel so what are the problems ordinary regular citizens have all over the country. And it was not all the online pole so if you do not have a computer, I am not going to listen to your voice. So we have volunteers going in every single municipality every single town in Montenegro, no matter how poor they are, knocking on almost every door and asking people what is it that itches you. What is the itch you would like that somebody scratches so we had a list of like few hundred problems, issues and then we put it up for a vote then we put it down to like ten and then we said ok, our NGO will put up an online platform with all those issues and citizens can team up and then make solutions to those problems. At the end you had a jury you picked up the best solution but the lesson here was that at the end the beginning of this process we had absolutely no clue what will come out at the end.

We did not know what issue will be solved, we did not know what theme will be there we did not know if it is going to be a smart phone app or a tv show or whatever. We had an end vision but we had absolutely no idea what will happen on this journey. Obviously there are both hits and misses but at the end of the journey we got something that was way way bigger that both UNDP and Digitalism could even imagine in the first place.

Dr. Milica Begovic:

Thank you very much, truly. Listening to your talk, I wonder what there will be the next years social good summit we can replicate this so by the time we come to this

day, we could already have a filtered out itches for Turkey and recognising some of the citizens who would have get involved coming up with solutions and actually celebrate them here, thank you. So I am conscious of the time but I do not want to close without giving you guys an opportunity to let us know about some of your plans moving forward so what are some of the superhero plans and ideas that you have for the end of this 2016 where you are hoping to make the community that you are a part of. Shamilka.

Shamilka Samarasinha:

I think it is a great alliance between for us, personally with EPAM and UNDP working together and for us one of our goals and I think what we have been doing is also not just in Belarus to connect with UNDP Belarus but also to have develop a similar relationship with UNDP China, UNDP Ukraine, where we see that we have capabilities and knowledge and skills that we would like to transfer and use the knowledge of UNDP in where we are located to see where we can positively, make a positive impact to the greater community so by using the means of hackathons or whatever it takes us to be able to make that impact. We would like to be able to work with UNDP going forward and I think ideally that is for us for the end of the year and next year hopefully we would like to take this call.

Dr. Milica Begovic:

Great, thank you, Nana.

Nana Tsiklauri:

Since our lab was formally launched in 2014 we have had several small and modest projects already implemented with success of course most of them so and all of them were like pilot projects which can be subject to further skill up like you mentioned Millie, project regarding public libraries is something that we already piloted and very successfully and now we are putting together a new project to be launched in October like this month actually end of October together with our US based partners IREX and we are trying to include larger number of libraries so right now we have 14 of them already so, 13 in Georgia and would like to redesign those libraries together with librarians actually who are working in those libraries. They are actual consumers of those library services to make them more attractive for the users so that they can use it for different purposes like finding jobs, starting small businesses etc.

So this is one thing, other thing is that in general terms we would like to increase the role of service innovation lab so that it can be used by other government

entities at large in Georgia and make joint projects and of course this big event that we are currently planning in December this get-together or meet-up whatever we call it we do not have the official word yet, the name yet selected, so we truly hope that these 3 issues once they are selected confirmed, we will find best matches like in terms of already existing solutions and we will implement those or facilitate them catalyse them to maybe it would not be us actually implementing those projects and solutions but to be in cooperation with other government entities so these are our plans.

Dr. Milica Begovic:

Superhero plans, thank you very much, Vanya, what is in your plan coming up?

Vladimir Vulic:

First of all, does everyone know the movie 'Back to the Future'? Yes, so in Back to the Future Part 2, they actually go back to the future and does anybody know what date it was? Sorry? 2015. 2015 yes, it was.

Dr. Milica Begovic:

Waow, we have some real movie buffs, geeks.

Vladimir Vulic:

Nerds. It is in October 21 ,2015. So it is in 15 days. So back then a science fiction movie predicted that 2015 will be the future. So the first thing we need to ask ourselves, is the future, because we are living in future already. So the first thing we need to ask ourselves is the future the same thing as we envision it to be? And if not what do we need to do in order to meet this #2030now? Because this is only in 15 years. And 15 years is much shorter period than back to the future was originally filmed in the 80's. So back in the 80's 2015 looked like year where you will have flying cars, Nike's with self lacing shoes, new brand of Pepsi-Cola and stuff. It is not really happening the flying skateboard so we are actually not driving around in flying cars having flying skateboards so what are we going to do now to be ready for 2030. In the industrial age, efficiency was the key, in the social era, relationships are the key so we should work on these relationships in order to have 2030 the way we really want it.

Dr. Milica Begovic:

Thank you very much. So I would like to close with a quote that we use a lot in our team, which is “The future is already here but it is unevenly distributed”.

Vladimir Vulic:

William Gibson

Dr. Milica Begovic:

So what we are finding out is the development and the policy making superheros are already making that future the successive organisations like our own UNDP is our ability to identify them, get to know who they are and the work that they do and be able to connect with them and jointly co-create what that future should be and this is what we will be doing with in our innovation work and in that way contribute at least a teeny-tiny part towards achieving the sustainable development goals.

I would like to thank Vanya, Nana and Shamilka who have flown a long way to come to İstanbul to be with us to present their superhero stories to us, thank you very much for working with us for over the years. You have made the job a lot more fun and a lot more impactful for the people in the three countries that you are from and I would like to thank you guys who have patiently and actively been part of the panel and I hope you will come off with some of the really cool inspiring superhero stories from these very guys, thank you very much.

Sunum

Facebook ve Sosyal Fayda

Nilay Erdem

Facebook Türkiye Kamu Politikaları Sorumlusu

Merhaba, hepiniz hoş geldiniz. Öncelikle şunu söyleyeyim, bugün burada olduğum için gerçekten çok heyecanlıyım. Beni buraya davet ettikleri için organizasyon komitesine çok teşekkür ederek başlamak isterim. İsmim Nilay Erdemir, Facebook'un Kamu Politikaları alanında Türkiye sorumlusuyum. Bugün benden Facebook'un sosyal fayda konusunda dünyadaki örnekleriyle neler yaptığını anlatmam istendi. Ben de size biraz onlardan bahsetmek istiyorum.

Öncelikle son söyleyeceğim şeyi en başta söylemek istiyorum. Size teknolojinin ne kadar geliştiğini anlatmayacağım, bunu zaten hepiniz biliyorsunuz. Size teknolojinin hepimizi nasıl birbirine bağladığını anlatmaya çalışacağım. Bu aslında Facebook'un da temel misyonu: 'Making people more open and connected', yani 'İnsanları dünyaya daha açık ve bağlı hale getirmek' ve birazdan göstereceğim örneklerde göreceğimiz gibi insanları bağlı ve daha açık hale getirerek aslında bir sürü farklı platform oluşturuyoruz.

Biliyorsunuz Facebook 2004 yılında Harvard Üniversitesi'nde Harvard Üniversitesi öğrencilerine yönelik bir sosyal platform olarak kurulmuştu. Ama birazdan açıklayacağım sayılardan da göreceksiniz ki şu anda onun çok ötesinde. Üzerinden 11 yıl geçti ve şu anda çok başka bir noktada. Aslında birçok insanın Facebook üzerinden iletişim kurmasına ve sosyal fayda alanındaki çeşitli çalışmalarını ortaya koymalarına yardım ediyor. Yakın zamanda açıklanan sayılara bakarsak; şu anda 1.49 milyar kişi her ay Facebook'a giriyor. Bunun sanıyorum yüzde 65'i her gün giriş yapıyor. Günlük 1,5 milyar arama yapılıyor. 1 milyar insan İnternet olmayan yerlere İnternet götürmekle ilgili Facebook'un bir projesi olan internet.org ile İnternete bağlanıyor. 850 milyon kişi Facebook gruplarını kullanıyor ve bu gruplar üzerinden sosyal fayda ile ilgili faaliyette bulunulabiliyor. 450 milyon kişi Facebook'un Etkinlik uygulamasını kullanıyor ve 400 milyon küçük işletme Facebook sayfaları üzerinden kendi müşteri kitleleri ile buluşuyorlar.

Türkiye'de bu sayı biraz daha farklı ve kullanıcı sayısı bakımından gerçekten çok önemli Facebook için. Türkiye'de 39 milyon Facebook kullanıcısı var. Bunların yüzde 67'si her gün çoğunlukla mobil uygulama üzerinden giriş yapıyor. Dolayısıyla Türkiye sayılar açısından da bizim için çok önemli.

Başta da söylemeye çalıştığım gibi Facebook'un en önemli amacı insanları dünyaya açık ve birbirine bağlı hale getirmek ve biz bunu Facebook topluluğu olarak adlandırıyoruz. Sosyal fayda anlamında baktığımızda Facebook, bu topluluğun biz hiç müdahale etmesek de kendi kendilerine bir sürü şey üretmesini sağlayabiliyor. Bu konu ile ilgili yeni kurduğumuz bir ekip var ama öncelikle size bizim dokunuşumuz olmadan başlayıp gelişen bazı örneklerden bahsedeceğim.

Herkesin kafasından aşağı buzlu sular döktüğü ALS kampanyasını hatırlarsınız diye düşünüyorum. Biliyorsunuz ALS merkezi sinir sistemini etkileyen çok önemli bir hastalık. 2014 yılında ALS ile ilgili çıkış noktasını bilemediğimiz bir farkındalık kampanyası başlatılmıştı. Soğuk su dökme eylemi Amerika’da farklı konularda farkındalık yaratmak için daha önce de kullanılmış ama ALS kampanyası ile birlikte çok ciddi bir kitleye ulaştı. Dünya çapında çok sayıda sanatçı, politikacı bu eyleme dahil oldu. Pek çoğumuza biraz eğlenceymiş gibi gelse de rakamlara baktığımızda çok ciddi bir farkındalık yaratıldığını ve çok ciddi bağışlar toplandığını görüyoruz. Bu kampanyayla ALS’ye karşı mücadele için farklı ALS dernekleri yararına 220 milyon doların üzerinde bağış toplanmış. Kampanya o dönem Facebook üzerinde dünya çapında en çok konuşulan ikinci konu olmuş. 159 ülkeden 440 milyon insan ALS, Asperger Challenge’a katılmış ve 10 milyar görüntüleme olmuş. ABD’nin en çok izleyici toplayan iki etkinliği olan Superbowl ve Oscar etkinliklerinin bir araya gelmesinden daha fazla ilgi görmüş. Dolayısıyla ALS ile ilgili yapılan bu kampanya Facebook’un kendi ekiplerine de platformun gücüyle ilgili ilham veren çok önemli bir çalışma. Burada tabii önemli olan şeylerden bir tanesi de aslında kişisel olması; yani hepimiz bir şekilde birbirimizi etiketledik ve bu kişiselleştirme kullanımı artıran önemli bir faktör oldu.

Şimdi gelelim “Facebook bu konuda başka neler yapıyor?” sorusunun yanıtına. Çok yakın zamanda duyurusunu yaptığımız gibi Facebook’un içinde sosyal fayda ile ilgili çalışan bir ekip var. Bu ekip platformda yapılan şeylerden ilham alarak, bunları biraz daha sistematik, biraz daha kolay kullanılabilir, biraz daha kolay ulaşılabilir hale getirecek çözümleri arıyor ve bu yolda çeşitli araçlar geliştiriyor. Daha yeni bir ekip, dolayısıyla zamanla ortaya çıkan araçlar çok daha çeşitlenecektir ama ben size birkaç tanesinden bahsedeceğim.

Bir tanesi benim kişisel olarak da çok önemsemişim “Amber” projesi. Amber Alert kayıp çocukların Facebook platformu kullanılarak daha kolay bulunmasını sağlayan bir araç. Çıkış noktası ise insanların kayıp çocuklarla ilgili Facebook postlarını kullanması. Örneğin on bir yaşında bir çocuk kaçırılmış, bir motele götürülmüş. Motel sahibi Facebook’ta bu konuyla ilgili bir paylaşım görmüş, gidip polise haber vermiş ve çocuk bulunmuş. Kanada’da da benzer bir hikaye var. Yeni doğmuş bir bebek hastaneden kaçırılıyor, daha sonra kaçırılan kız ağabeyinin evine götürüyor bebeği, ağabey Facebook’taki paylaşımı görüyor ve polise haber veriyor, bebek hiç yara almadan kurtuluyor. İşte bu tip hikayelerden ilham alarak, Facebook’un sosyal fayda ekibi, Amber Alerts’i hayata geçirdi. İlk olarak bu yılın başında Amerika’da başladı. Kanada, İngiltere ve Hollanda onu takip etti. Yavaş yavaş çeşitli ülkelere yayılıyor. Sistem şu şekilde çalışıyor: Bu ülkelerde kayıp çocuklarla çalışan çeşitli merkezler var. Bu merkezler zaten konuyla SMS yoluyla, İnternet siteleri, posterler yoluyla ilgili çeşitli mesajlar, duyurular yayınlıyor. Amber’de bunun farklı bir yöntemi. Alternatif olarak değil, diğer uygulamaların yanında kullanılabilecek bir

yöntem. Amerika'da 2002'den beri kullanılan Amber Alerts aslında kayıp çocuklarla ilgili bir acil durum alarm sistemi. Bu sistemin katkısıyla bugüne kadar 767 tane kayıp çocuk bulunmuş. Facebook'ta da ilk olarak Amerika'da bu yılın başında başlatıldı. Bu uygulama aracı ile Washington'da bulunmuş bir çocuk var. Bu tabii bizi çok mutlu eden bir şey.

Bahsetmek istediğim ikinci araç Safety Check; güvenlik durumu kontrolü. Biliyorsunuz doğal afet durumunda insanlar en başta iyi olduklarından emin olmak ve daha bunu ailelerine ve arkadaşlarına bildirmek istiyorlar. Bunu başarmak her zaman kolay olamayabiliyor. Safety Check'de bu ihtiyaçtan ortaya çıkan, Facebook'un oluşturmadığı ama platformu kullanan kişilerden ilham aldığı bir araç. Şu şekilde çalışıyor: Bir afet bölgesinde olduğunuzu düşünelim, size Facebook'tan "Afet bölgesinde olduğun gözüküyor. Arkadaşlarını, güvende olduğunu bildirmek ister misin?" mesajını içeren bir bildirim geliyor. Mesajı içeren düğmeye tıkladığınız zaman arkadaş listenizin tamamına güvende olduğunuza dair bir bildirim gidiyor. Mesela Nepal depreminde bu aracı kullanarak bölgede bulunan bir arkadaşımın güvende olduğunu öğrenebildim. Gerçekten çok faydalı bir uygulama.

Bir diğer aracımız da yine çok yakın zamanda çıkan "Bağışta Bulun" butonu. Kâr amacı gütmeyen kuruluşların bağışçılarını tek bir tuşla kendi sayfaları üzerinden kendi İnternet sitelerindeki bağış sayfasına yönlendirmelerini sağlıyor.

Peki bütün bu araçlar pratikte ne kadar işe yaradı? 7.8 büyüklüğündeki Nepal depreminde Safety Check sayesinde 8.5 milyondan fazla kişi yakınlarına güvende olduklarını bildirdi. Böylece 150 milyondan fazla kişi yakınlarının durumu hakkında bilgi alabildi. Bu açıdan güvenlik kontrolü aslında bir anlamda gerçekten pratikte işe yaramış oldu. Facebook bunun dışında Nepal'de bağışlar için de kullanıldı. Bunun için de, International Medical Corps ile işbirliği yapıldı ve toplanan bağışlar International Medical Corps tarafından yıkılan hastanelerin, okulların, evlerin tamiri için kullanıldı. Ailelere yardım paketleri hazırlandı, afetzedelere psikolojik destek verilmesi sağlandı. Yine rakamlara baktığımızda Facebook üzerinden toplanan bağışlarla 770 binden fazla insana yardım yapıldığını görüyoruz. Toplanan bağış miktarı ise 15 milyon dolardan fazla. Bağışlar tam 175 ülkeden geliyor. 175 ülkenin bir araya gelip bir şekilde bu bağışları tek bir yerden toplamayı başarmaları aslında az önce bahsettiğim o büyük topluluğun içinde olmalarıyla da çok alakalı. Toplanan yardımlar sayesinde International Medical Corps tarafından 210 binden fazla insanın faydalandığı çalışmalar da yapıldı. Geçtiğimiz ay Facebook, tüm destek olanlar için Nepal'de afeti yaşayanların hikayelerini paylaştıkları bir teşekkür videosu yayınladı. Bu çalışma bize insanın gücünü, küçük hareketlerle yaratabildiği büyük toplumsal etkiyi görebiliyoruz, o açıdan bence oldukça heyecan verici.

Ekibimiz daha yeni olduğu için sürekli yeni şeyler ortaya çıkıyor, biz de Türkiye ile ilgili neler yapabiliriz diye hep beraber düşünüyoruz. Türkiye’de pek çok STK’nın Facebook üzerinden kampanyalarını duyurduğunu, az önce bahsettiğim ‘Bağışta Bulun’ butonu üzerinden bağış topladığını ve daha da önemlisi Facebook’u iletişim kurmak istedikleri insanlarla bir araya gelmek için kullandıklarını görüyoruz. Çok samimi bulduğum ve sizinle paylaşmak istediğim örnek var: Kanser Savaşçıları. Biliyorsunuz kanser teşhisi konulan kişiler sonraki süreci savaş olarak adlandırıyorlar ve psikolojik ve fiziki olarak önemli bir mücadele veriyorlar. Moral çok önemli bir destek ve Kanser Savaşçıları daha önce benzer hastalıklar geçirmiş ve iyileşmiş kişilerle ya da benzer süreçler yaşayanlarla Facebook ve Instagram üzerinden iletişim kuruyor, bir araya gelerek deneyimlerini paylaşıyor, dertleşiyorlar. Sosyal platformlar kullanılarak bu tarz sonuçlar sağlanabilmesi gerçekten çok önemli.

Son olarak yine başta söylediğim şeyi tekrar söylemek isterim. Size teknolojinin ne kadar önemli olduğundan ziyade çok sayıda insanın bir araya gelerek ortaya çıkardıkları güzel sonuçları aktarmak istedim. #2030Şimdi tabelası ile ilgili de söylemek istediğim bir şey var. 2030’da teknoloji ile ilgili ne isterim? Herkes İnternete bağlanabilsin isterim. Umarım bu çok daha önce gerçekleşir ve çok daha güzel çalışmalar ortaya çıkar.

Hepinize çok teşekkür ederim dinlediğiniz için.

Panel

Küresel Hedefler Çağında Teknoloji

Dr. Ali Ercan Özgür

*IDEMA Uluslararası Kalkınma Ortakları, Kurucu
(Moderatör)*

Marcos Neto

*Direktör, UNDP İstanbul Uluslararası
Özel Sektör ve Kalkınma Merkezi, IICPSD*

Engin Yılmaz

GETEM Direktörü ve Engelsiz Erişim Derneği Başkanı

Dr. Serkan Emek

*Dijital Medya Sistemleri
(Servis Geliştirme Grup Müdürü, Türk Telekom Grubu)*

Dr. Ali Ercan Özgür:

UNDP'ye ve tüm ekibe teşekkür etmek istiyorum, bu sene çok daha farklı, çok daha güzel bir çalışma gerçekleşiyor. Bu toplantı, bu kitle çok değerli. Ayrıca geçen hafta 'Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri' Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda kabul edildi. O anlamda hakikaten özel bir hafta ve dönem yaşıyoruz. Böyle durumlarda genelde organizatörlere teşekkür edilir ama ben konuşmacılara ve siz katılımcılara teşekkür etmek istiyorum. Sabahtan beri dikkatle toplantıları dinliyorsunuz. Alkış hak ediyorsunuz. Yabancı misafirler ve çevirmenler kusura bakmasın ama Kayseri'de bir söz vardır; "Çağırırlar ise gitmiyek, çağırılmazlar ise laf edek!" diye. Genelde Türkiye'nin durumu budur; konuşmacıyı çağırırsanız gelmez, konuşulanları bilmez ama hemen Twitter'dan atarlar: "Efendim siz böyle diyorsunuz da..." gibi. Katılmak çok değerli. Dedikodu yapmadan, üreterek. Birleşmiş Milletler de aslında açıkladığı yeni 'Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri', 2030 Hedefleri ile bizi buna davet ediyor. O anlamda hepimiz için motive edici ve umut verici. Örneğin Mert Fırat İhtiyaç Haritası ile bunun ucundan tutmuş. Gerçi beni Danny De Vito'ya benzetti ama sorun değil, gerçekten herkesin bir şeyin ucundan tutup kalkınma sağlayabileceği bir döneme giriyoruz.

Biz de girişimci olarak IDEMA Uluslararası Kalkınma Ortakları adıyla beş yıl önce böyle bir sürece girdik. Kalkınma alanında sosyal iş yapmaya çalışan bir şirket olarak Ocak ayında bir yatırım aldık. Google'ın Türkiye'deki çalışmalarını, UPS'in çalışmalarını yürütüyoruz. 'IDEMA Haber' adında Türkiye'de ilk defa kalkınma haberlerini temel alan bir site kurduk. Türkiye'de kalkınma ile ilgili olan biten gelişmeleri takip ediyoruz. Türkiye'de son dönemde gazetelerin, medyanın yaşadığı durum ortada, 5N1K tamamen rafa kalkmış durumda ama kalkınma da bir gündem ve sorunlar var.

Engelliler, çocuklar, temiz suya erişmek ve daha birçok konuda hepimizin yapabileceği çeşitli uygulamalar var ama bunun için katılmaya ve katkı sağlamaya ihtiyacımız var. O yüzden Facebook'da, Twitter'da sadece 'like' etmek, 'retweet' etmek yerine aksiyona geçmemiz gerekiyor. Bugün bu aksiyonu üreten, yaratan, değerli konuklarımız var. Ben konuşmacılara başlangıçta beş ile yedi dakika arasında süre vereceğim. Sonra bir video izleyeceğiz, ardından ikinci turumuz ve soru-cevap kısmı olacak.

Sözü Marcos Neto'ya bırakıyorum. Marcos, UNDP İstanbul'da Uluslararası Özel Sektör ve Kalkınma Merkezi'nin başında. Kendisinden kalkınma, özel sektör ve teknoloji alanında neler yapılıyor ve neler yapılabilir konularında bize bilgi aktarmasını isteyelim.

Marcos Neto:

Merhaba, iyi akşamlar and that is how my Turkish so, I am sorry. I want to thank the presenter and our master of ceremonies as well, I want to thank Türk Telekom for the support that they have been giving to UNDP social good summit this year in İstanbul and in New York and let me use my time to start by talking a little bit about the role of the private sector in the implementation of the sustainable development goals.

And then come down a little bit about the tech-knowledge. I think throughout today we have probably seen enough how powerful and how essential it is for the implementation of the next development agenda for the private sector to engage, right? We have seen from media companies, we have seen from the technology companies and from the telecommunication, mobile companies, but it is also important to take stock and realize that in contrary to building upon contrary millenium development goals the sustainable development goals are much more ambitious, right? They are much more complex in the depht and the breadth of what they try to accomplish in the next fifteen years. They, to some degree speak directly to the core business and the core aspects of private sector operation. Be it the SDG on industrialisation and employment, be it the SDG on consumption, being the SDG on job creation, so they are SDGs that are essential to the operation of the private sector to the commercial viability, the infrastructure SDG of the private sector contrary to some degree on the MDGs which were much more the social side. We also have to realise that not all business and I mean the director of UNDP on the private sector but I have to recognise that not all businesses are necessarily winners in this new agenda.

We have to remember that 2008 financial crisis that part of the world is still recovering from was not caused by poor people, was not caused by civil society, it was caused by the private sector. It was caused by incredible, creative people creating financial things that nobody else in this world could understand. So we need to see an evolution of the role of the private sector. We need to see a convergence between core business and the SDGs. We need to build upon corporate social responsibility and all the years of learning corporate social responsibility but we need to go beyond that. We need to make sure that business models and policy regulations from governments are converging, they are going a way in which business can be commercially viable and at the same time from it is main core operation contribute to lifting people out of poverty and being good to the environment.

This agenda, the sustainable development goals our colleagues from the UNCTAD agency have put it a price tag of about 3.2 trillion Dollars a year, every year for the

next 15 years. There is no way this can be done without private sector. There is not enough money in the world in governments and in international corporation that can pay this bill. But as we saw throughout today the role of the private sector is much more than finance, it is his ingenuity, it is its creativity, it is its capacity to put things together, to put peoples together. And I think this is what we need to do, we need to really create a system, create an enabling environment in which governments with new regulations and incentives point the way to what types and kinds of business and what values we want to see in business, how those values are represented on the sustainable development goals and businesses have to adapt their business models, have to see that there is no contradiction in being profitable and being good to the environment and helping people come out of poverty.

That is the work, that is the job and my team and UNDP tries to lead both with governments and the companies, you know, we have a platform called 'the business call to action' in which we have 137 companies, they have made commitments in lights of what I am talking about, we have just finished together with the World Bank Group, had the request of the Turkish Government, Presidents of the G20 what is called the 'G20 Inclusive Business Framework' that starts to point the directions for governments to support the scale up of this convergence between this business co-operations, co-goals and the sustainable development goals. What does that all mean in terms of tech-knowledge? What is the role of tech-knowledge in that convergence and the sustainable development goals. Let me tell first a brief story to you all and maybe you have already been there. The sustainable development goals would not be what they are today, if it was not for tech-knowledge. The millenium development goals, 15 years ago were created in the building that I used to work in New York, by five white men. This is not a joke, this is true. They invented the millenium development goals and so the story says that the head of the UNDP, the guy at that time was in the elevator coming down from the UNDP office across the UN office. He was coming down with the goals to cross the road and hand it over to Kofi Annan which was the secretary general of the time and then he bumped into the environmental person of the UNDP in the elevator, he said: 'Damn, I forgot the environment' and went back up to finish the environment. That is why we ended up with 8 goals.

This time around a lot because of tech-knowledge UNDP and UN agencies have landed that largest global consultation in the history of humanity. With consulting 98 countries around the world in 11 regional and sectorial coordinations and we created a platform called 'My World 2015' in which more than 7 million people have voted. All of that was nicely put together and handed over to the member states of UN so they knew what their citizens wanted to see in those goals. So here is an interesting example of what I am trying to, what I am saying here is goal 16; good governance, peaceful society and the rule of law, highly political goal, very

difficult politics behind maintaining that goal. But in the 'My World Global Survey' that more than 7 million people voted on, you might be surprised, was the more voted and more important issue no. 1 was good education, no. 1 was jobs, no. 3 was good health, no.4 was a honest and trustworth government. How could the member states not embrace the goal 16 when their citizens were clearly saying that. So in the preparation of the SDGs technology was essential.

Going forward, technology is going to be even more essential. Technology is going to help us lower the costs of trillions of dollars that I mentioned early, technology is going to be able to put people together and let them work jointly to achieve those goals. No one has a solution to those goals. We are all going to need to work together. Let me give you one more example about how technology can change every and make very important about this; in Haiti after the earthquake, we at UNDP were in charge of construction, part of the reconstruction after the earthquake in Haiti but there was a lot of people scared about corruption and money dissapearing from reconstruction, things like that and we needed to reconstruct houses, so we created a value chain for rebuilding houses in Haiti in which we gave people a card, like a credit card and we provided a lot of local businesses, small businesses with the tech-knowledge that they are able to sell the cement and everthing that is needed to be reconstructed against those cards to people. So people used to go to the shops and says 'I am going to rebuild my house, I got a card' and then they would pay for that card get the cement and other materials they needed and then they rebuild the houses. So whole tech-knowledge both in rebuilding local SMEs as well as rebuilding the whole communities with very little wastage in resources in that sense, but we still live in a world 57% of the population have no access to the Internet. 57 % in the poorest countries of the world 90% of the population have no access to the Internet. Only 2% of the populations in Guinea, Somalia, South Sudan have access to the Internet. So we have to connect everywhere in the world. So our friend from the Facebook was making other presentations about what Facebook is doing but I think one of the most interesting things that happened was the CEO of Facebook two weeks ago in New York during the summit on the SDGs has basically anounced the connectivitiy in which he has promised to connect every person in the world to the Internet. That is essential if we are going to see the technology do what we are supposed to do, but it is also good business for Facebook. The more people are connected to the Internet, that 1.49 billion people going every month on Facebook is going to go up the revenues going to go up and you know what? There is nothing wrong with that, that is exactly the convergency that I have been asking about. Helping people to get to the Internet, give them the tools to development and make money doing that, that is fine. No problem on that.

Let me just finish by saying that a lot of people especially in the business

community, they are economists as on the magazines having criticized the sustainable development goals. They have said that this is too complex, too complicated 17 goals, right, and the simple 8 before 169 indicators and by March 169 targets and by March we are going to have 300 indicators. You know, life is complex, right? And if it all that it takes for us is to change the world in the next 15 years, these 17 goals, 169 targets and 300 indicators, that is easy. That is easy, right? While you are still memorising the 17 goals, in the UN we no longer say the names of the goals, we just say the numbers by now. I am used to memorizing these goals, let me give you a tip, the whole agenda it is about three Ps. And if that is what you can take it forward, take it forward, three Ps. People, planet and partnerships. Nobody can do this alone, we are the UN at the UNDP want to work with the private sector, want to work with Türk Telekom and everybody here, so join us, thank you.

Dr. Ali Ercan Özgür:

Marcos çok teşekkür ederim. Hakikaten Marcos'un gelmesinin Türkiye için bir şans olduğunu düşünüyorum. Uluslararası kalkınma gündemini, işbirliklerini takip etmesinin yanı sıra projeleri, uygulamaları, farklı ortaklıkları hayata geçirmeye çabalayan bir yanı var. Bu nedenle hem kendisinden hem projelerden mutlaka faydalanmak lazım.

Şimdi sözü Türk Telekom'un teknoloji geliştirme ile ilgili çalışmalarına öncülük eden Dr. Serkan Emek'e vermek istiyorum. Kendisi hem Türk Telekom'un bu alandaki çalışmalarını hem de farklı ortaklıklarla birlikte yaptıkları sosyal fayda çalışmalarını bize aktaracak. Serkan Bey söz sizin.

Dr. Serkan Emek:

Teşekkür ediyorum Ali Bey. Ben de aslında tam da bu 'connectivity' konusundan başlayarak bizim bakış açımızı açıklamaya çalışacağım. Türk Telekom bu yıl 175. yılını kutluyor yani 175 yıldır bu ülkede insanlara iletişim konusunda yardım etmeye çalışıyoruz. Türk Telekom'un hikayesi posta servisleri hizmeti ile başlıyor. Yıllar boyunca devam eden bu servisimizi bu yılın içinde ve gelecek yılın başında 4.5G hizmeti ile taçlandırmayı planlıyoruz. Bu şekilde 175 yıldır devam eden bir serüvenimiz var. Bu süreç içerisinde ülkemizde çeşitli değişiklikler yaşandı. Biz bir yandan bu değişikliklere yardım ediyoruz diğer yandan bu değişikliklerle birlikte bizim yapımız da değişiyor. Şunu çok rahat söyleyebilirim ki, ülkenin altyapısını sağlamada hizmet veren en eski ve en büyük teknoloji grubuyuz.

Dönüşümden bahsettim, ülkemiz dönüştüğü gibi bizim şirket yapımız da dönüşüyor. Şu anda Türk Telekom grubu sabit telefon, mobil telefon, İnternet

ve televizyon hizmetini tek çatı altında toplayıp, bütün müşterilerimize tüm hizmeti sağlamaya çalışıyoruz. Bu da bütün konuşmacıların bahsettiği gibi aslında Türkiye'deki insanların 'connectivity'sini yani bağlanabilirliğini artırmaya yönelik bir hedef. Tabii ki burada dikkat etmemiz gereken bazı özel gruplar var. Özellikle bu bağlanabilirlik sırasında çocukların, yaşlıların ve engellilerin seslerini duyurması diğer insanlara göre biraz daha zor oluyor. Dolayısıyla biz bu gruplara İnternete bağlanabilirliği ya da dünyaya bağlanabilirliğini eşit şartlarda sağlamak adına daha farklı bir önem veriyoruz.

Yaşlılar ve engelliler için çeşitli projelerimiz var. Çocuklarımız için de bağlanabilirliği doğru yönetmek gerekiyor. Onların doğru bilgilerle İnternete ya da dünyaya bağlanması hepimiz açısından önemli bir yaklaşım. Bunu sağlamak adına çocuklar için uyguladığımız aile koruma projemiz var. Ebeveynler çocuklarını korumak için kendi seçtikleri profili kullanarak İnternet bağlantısını kontrol edebiliyorlar ve bu şekilde doğru bir bağlantı ile İnternete erişimi sağlıyorlar.

Engelli vatandaşlarımızın kullanmaları için özellikle onlardan gelen talepler doğrultusunda oluşturduğumuz servisler var. Mesela bu konuda gelen en önemli talep 'Tivibu' hizmeti konusundaydı. Tivibu hizmetini web üzerinden kullanmak istediklerini iletiler. Bu konuda önce bizim var olan bir istemcimiz üzerinden erişim sağlamaya çalıştık. Çok görsel bir istemci olduğu için bu erişimde istediğimiz sonuçları elde edemedik. Sonrasında GETEM ile birlikte çalışarak engelli kullanıcılar için çok özel bir istemci tasarladık. Bu istemci sayesinde ekran okuma programlarını kullanarak televizyon programlarına çok daha kolay erişiyorlar. Projenin başarılı olmasındaki önemli noktalardan bir tanesi size yol gösterecek doğru partnerler ile çalışmak. Bu projede GETEM en büyük desteği sağlayan kuruluşlardan bir tanesi. Biz Tivibu istemcisini tasarlarken GETEM'in çok büyük desteğini gördük. Hatta tasarladıktan sonra testleri onlar vasıtasıyla gerçekleştirdik.

Yayın dünyasında önemli olan başka bir nokta da içeriklerin sağlanması. İçerikleri sağlama konusunda Sesli Betimleme Derneği'nin çok büyük yardımını gördük çünkü betimleme dediğimiz özellikler olmadan engelli kullanıcılarımızın buna erişimleri ya da oynayan içeriği anlamaları çok kolay olmuyor. Ancak mobil uygulamalar ile ilgili bir sorununuz var. Şu anda mobil cihazlar için IOS, Android ve Microsoft'un işletim sistemleri var. Engelli kullanıcılarımız için en iyi desteği IOS cihazlar üzerinden alabiliyoruz. IOS cihazları engelli moduna geçirdiğiniz zaman bizim tasarladığımız uygulamaların hepsi hatasız çalışıyor. Fakat aynı desteği Android ve Microsoft'un mobil iletişim tarafında alamıyoruz.

Engin Yılmaz:

Hiç alamıyoruz neredeyse.

Dr. Serkan Emek:

Evet Engin Bey'in de söylediği gibi Microsoft tarafında da hiç destek alamıyoruz. Teknolojinin bu anlamda gelişmesi yönündeki engellerin ortadan kalkması ile mobil uygulamalara da daha adil ve daha kullanılabilir bir erişim sağlanacağını düşünüyoruz. Burada sözü Engin Bey'e devredebilirim.

Dr. Ali Ercan Özgür:

Çok teşekkürler. Lise yıllarımızda sistem bizi fenciler, sosyalciler diye bölmüşlerdi. Ayrı sınıflarda okuyorduk. Halbuki fenciler ile sosyalciler olarak daha önce kaynaşsaymışız çok daha üretken olabilirdik. Serkan Bey gibi çok değerli teknoloji gurularımızın bu konulara eğilmesi, hem kişisel olarak hem de kurumsal olarak buna yön veriyor olması çok değerli.

Şimdi sözü Engin Bey'e vereceğim. Bugüne kadar uzaktan tanımama rağmen çok etkilendiğim bir isim. Engin Yılmaz, GETEM Direktörü ve Engelsiz Erişim Derneği Başkanı. Özellikle son yıllarda görme engelli vatandaşlarımız için Türk Telekom ile birlikte çalışmalar yürütüyorlar. Engin Bey, son zamanlarda sıkça duyduğumuz sosyal girişimcilik kavramının önemli temsilcilerinden birisi. Kendisi bize hem kendi deneyimlerini hem GETEM olarak neler gerçekleştirdiklerini hem de teknolojinin getirdiği engelsiz erişim olanakları ile birlikte kalkınma anlamında 2030'u nasıl gördüklerini anlatacak.

Engin Yılmaz:

Merhaba herkese. Adım Engin Yılmaz. Belirttiğiniz gibi GETEM'den ve Engelsiz Erişim Derneği'nden geliyorum. İlk bölümde teknolojinin engellilere neler getirdiğini üç temel başlıkta incelemek çok daha doğru olacak. Önce bundan bahsedeceğim. İkinci bölümde de erişilebilirliğin bizim için neden önemli olduğundan, erişilebilirlik kavramından biraz bahsedeceğim. Erişilebilirlik olmadan teknoloji engelliler için bir hiç olabiliyor çünkü.

2005 yılında Engelsiz Erişim Derneği'ni kurduk. 2007'den beri ben GETEM'deyim ama 1997'den beri Boğaziçi Üniversitesi'nde bu işlerle ilgileniyoruz. Öncelikle şuradan başlayalım. Biz engelli kavramını biraz farklı tanımlıyoruz. Engellilik kişinin fiziksel organlarındaki farklılıklardan kaynaklanmaz, toplumdaki düzenleme ve önyargıların önümüze koyduğu bariyerlerden kaynaklanır. Eğer bu bariyerler olmazsa körlük yalnızca, sarışın veya esmer olmak gibi bir durum olarak ortaya çıkar yani normal ya da anormal, normal ya da eksik, tam ya da eksik gibi kavramlar yoktur. Engellenmiş insanlar ve daha az engellenmiş insanlar vardır. Buradan başlayalım; yani engellilik aslında bir engellenme durumudur. Biz Telekom ile uzun

sürelerdir belli çalışmalar yapıyoruz, başka firmalarla da çalışmalar yapıyoruz ve birçok sosyal fayda sağlıyoruz. Yakın bir arkadaşımın bir başka etkinlikte yapacağı konuşmanın başlığı “Erişilebilirlik Zorunluluk Mu? Sosyal Sorumluluk Mu?”. Buradan hareketle şunu ortaya koymamız gerekiyor ki; erişilebilirlik işinizin arasında geçerken uğrayabileceğiniz bir kavram değil, bir zorunluluktur. Zorunlu olarak her firmanın sağlaması gerekir.

Peki bu noktaya nasıl geldik? Aslında teknoloji bizi bu noktalara getirdi. Bugün bunları böyle kasıla kasıla rahatça size söyleyebiliyorsam bunda teknolojinin çok katkısı var çünkü teknoloji ile yapabileceğimiz şeylere ilişkin bilgimiz var artık.

Teknoloji hakkında tüm engelliler adına konuşmak istemem, yanlış yapmış olurum. Bizim en önemli felsefemiz karar mekanizmalarının içerisinde var olmak. Birleşmiş Milletler Engelli Hakları Sözleşmesi’nin çok temel bir felsefesi var: “Nothing about us without us” yani “Biz olmadan bizim için asla”. Serkan Bey’in de bahsettiği gibi doğru paydaşlar ile çalışmak da çok önemli. Yoksa şöyle şeylerle karşılaşabiliyorsunuz: Bir ara birisi konuşan saat yaptım demişti, saat 12’de 12 kere çalışıyordu. Gözüm kapalı ben öyle anlıyorum diye açıklama yapmıştı. Körlük gözünüzü kapatıp bir yerlerde dolaşmak değildir arkadaşlar, körlük bizzat onlarla birlikte yaşayıp onlara sorarak anlayabileceğiniz bir şeydir.

Buradan bilgiye erişim konusuna gelmek istiyorum. Bilgiye erişim teknolojinin bize sağladığı ilk kavram. Bilgiye erişim bir görmeyen için önceden kitaptan okuduğumuz şeyleri bugün tablettan okuyoruz anlamına gelmiyor. Önceden belki de hiç okuyamıyorduk çünkü Braille alfabesi diye kabartma bir yazı vardı, kitapların çoğunu bu alfabe ile üretmek ve basmak özellikle Türkiye gibi ülkelerde çok pahalıydı. Anca birileri gelip sesli kitap okuduğu zaman okuyabiliyordunuz. Ben ilk kez kendi kendime 1999’da bir köşe yazısı okumuştum ve kimseye ihtiyaç duymadan okuyabilmek müthiş bir mutluluktur. Bunu bize İnternet sağladı, çok önemli bir şeydi. Daha sonra İnternet ne sağladı? Tüm ders kitaplarımı kendi kendime okuyabilme lüksünü sağladı. 2002’den sonra yüksek lisans eğitime başladım, haftada 200 - 300 sayfa okumamı gerektiren ödevler vardı. Eğer teknoloji olmasaydı ben bu kitapları tarayıcılarla tarayıp elektronik ortamlara dönüştüremez ve belki de o yüksek lisans yapamazdım. Şu anda işitme ve engelli algısı üzerinde bir tez yazıyorum. Orada da bunların sonuçlarını gördüm. 1990 yılında öğrenci olan bir görmeyen ile 2015 yılında öğrenci olan bir görmeyen çok farklı erişilebilirlik özelliklerine sahip. 1990 yılında öğrenci olan biri yüksek lisansın gerektirdiği okumaları yapmakta zorlanacağı için akademik kariyer yapamamış ama bugün yapabiliyor.

İşte GETEM aslında bu ihtiyaçlar için doğan bir kuruluş. Bilgiye erişimi sağlamak için kitap okumak, her kitabı okumak gerekiyor. Bugün yılda 45 bin kitap çıkıyor,

GETEM'de ise hala 17 bin kitap var. Aslında günümüzde artık GETEM diye bir kurumun da olmaması gerekiyor çünkü çıkan her kitabın aynı anda herkes tarafından erişilebilir olması mümkün. Buna yaklaşıyoruz, dijitalleşme bize bunun öncülüğünü sağlıyor. Bilgiye erişim o anlamda çok önemli.

İnternet ve sosyal medyayı kullanabilir duruma gelmek bizi ikinci adıma getirdi; bağımsız yaşam. Bir engelli için en temel şey birilerinin onu koruyup kollaması değil, kendi başına ne istiyorsa onu yapmasıdır. Bu çok önemli. Başkalarının boyunduruğunda değil, kendi başına. İşte teknoloji bize bunu sağlıyor. Tabii ki bu böyle bir şans olanlar için geçerli. Maddi koşullar nedeniyle böyle teknolojilere ulaşamayanlar da var. Ama ulaşabildiğiniz zaman böyle bir imkân var karşınızda. Kendi başınıza bir şeyler yapabilmenizi sağlıyor.

Teknoloji kitap dışında başka ne sağladı bize? Bu sayede artık bir filmi izlerken sonunda acaba ne oldu dememeyi sağladı mesela. Sesli betimleme, dünyada 1980'lerden beri var, biz ise 2006 yılında Engelsiz Erişim ve Boğaziçi Üniversitesi bünyesinde, "Bir filmin sonunda ne olup olmadığını anlamamak benim kaderim olmamalı!" diyerek başlattık. Bunun bir çözümü olmalı şiarıyla yola çıktık ve sesli betimleme başladı. Artık bu teknoloji sayesinde birçok film bu şekilde betimleniyor ve yakında herkesle aynı anda aynı sinemalarda filmi bu şekilde izlemek mümkün olacak. DVD'lerde de bir seçenek olarak yer alması teknoloji sayesinde mümkün oldu.

Bağımsız yaşam anlamında son yaptığımız proje ise navigasyon oldu. Navigasyon bir yerden bir yere giderken nerede olduğumuzu anlamamızı ve aradığımız yeri daha rahat bulmamızı sağladı. Dış navigasyonu uzun yıllardır kullanıyoruz ama Avea ile gerçekleştirdiğimiz "Sesli Adımlar" projesi sayesinde geçtiğimiz yıldan beri Bluetooth ve Beacon teknolojilerini kullanarak iç mekanların da erişilebilir olacağını gördük. Artık havaalanlarında, hastanelerde, alışveriş merkezlerinde, kompleks yapılarda, kimseye sormadan, hangi mağazanın önündeyim, o mağazada hangi üründe indirim var diye anlamanın mümkün olabildiğini gördük. Henüz her yerde yok ama mümkün olduğunu biliyoruz. Bundan sonrası hak mücadelesi, erişilebilirlik mücadelesine giriyor.

Teknolojinin bize getirdiği üçüncü kavram ise örgütsel dönüşüm. Engelliler teknoloji sayesinde, sosyal medya, e-posta grupları ve forumlar gibi birçok yerde birbirlerini gördüler ve ihtiyaçları üzerinden konuşabilmeye başladılar. Bu zamanla daha da gelişecek. Bizim mesela "iPhone" diye bir grubumuz var, orada birçok uygulamanın gelişimini hep beraber sağlıyoruz. Deniyor ya, "Nothing about us without us" yani "Biz olmadan, bizim için asla"... İşte onu aynen burada hayata geçiriyoruz. İnsanlar birbirinden haberdar oldukça da engelliliğin gerçekten bir eksiklik olmadığını, sağlamsı bakış açısının bizi esir alamayacağını oralarda daha

çok kavrayıp, kendi kaderlerini daha fazla kendileri belirleme yönünde hayata geçirmeye çalışıyorlar.

Dr. Ali Ercan Özgür:

İkinci bölüm için tekrar Marcos'a döneceğim. İkinci turda özellikle teknoloji ve kalkınma alanındaki engeller, mevzuatlar, iş birliği yapmadaki sıkıntılar neler çerçevesinde sürdüreceğiz. 2030'a doğru ilerlerken hangi teknolojiler geliyor, gelecekte bizi neler bekliyor üzerinde konuşacağız.

Bu noktada az da olsa IDEMA'dan bahsetmek istiyorum. Ben Uluslararası İlişkiler okudum, hedefim Dışişleri Bakanlığı'na girmekken üniversitede Habitat ile tanıştım, Birleşmiş Milletler toplantılarında katıldım ve kariyer hedefim bir anda sivil toplum çalışmalarına yöneldi. Kalkınma konusuna odaklanmak için kısa bir süre Dünya Bankası deneyimi yaşadıktan sonra bizi sosyal girişimcilik kavramı ile tanıştık ve bunun yapılabileceğini gördük. 3-4 yıllık yolculuğumuzda bugün Dünya Bankası'nın, UNICEF'in, UNDP'nin, UPS Global Vakfı'nın tedarikçisi olduk. Girişimci olarak kalkınma sektöründe olmaya devam ettik. Daha özgürüz ve burada en temel şey teknoloji. Mesela Dünya Bankası'nın online tedarikçi sisteminde tüm ihaleleri görerek Etiyopya'dan Nepal'e kadar dünyada kalkınma ile dahil olabileceğimiz çalışmaları inceleyebiliyor ve Türkiye'den bir şirket olarak bunlara girip denemeye çalışıyoruz.

Burada hem Türkiye'nin hem teknolojinin geldiği noktaya, kalkınma için çalışmaya devam etmemize olanak sağlayan uygulamalara ve bu yolu açanlara teşekkür ediyoruz.

Daha iyi uygulamalara ulaşmak için teknolojiyi sosyal hayata, toplumsal meselelere, toplumsal durumumuza adapte etmemiz gerekiyor. Bu benim sorun olarak gördüğüm meselelerden birisi ve umarım hep birlikte çözümler üretebiliriz. Şimdi sözü Marcos'a bırakıyorum.

Marcos Neto:

Thank you, I think that this is a very important point because you know one of the things that we need to, first of all I just want to congratulate our colleague who spoke so beautifully about the disabilities. One of the key if you want mantras of the sustainable development goals is the notion of 'no one should be left behind', right? So, I think we have seen that the important role that the technology can play in making sure that no one will left behind in that sense. But let me you know, the speed, I think a panel earlier they talked about the speed of the private sector, speed of the tech-knowledge.. You know, there was a company the company, West Coast United States, they have invented the first microchip in the Silicon

Valley was led by a guy called Gordon Moore and he created a rule that within every four years there would be a completely rewamp of the tech-knowledge and that rule, and he did this at the 60's, that rule has played, continued to these day non-stop, right? But the development, it's different, right? So this notion that we need to find a way that the tech-knowledge that has been developing created, right? It's started, its goals towards, the goals that we are trying to accomplish as a common society, representing the sustainable development goals, it is important so, examples like, our colleague from EPAM was saying earlier about the hackatons and things like that, it is important but you know, we need to find a way that organizations like UNDP, UNICEF or EPAM will sit together with Türk Telekom, Vodafone and Facebook and we basically you know, put forth the challenge, put forth the development challenge and then they would create it, right? You know sometimes, when I used to go to the Google's headquarters and things like that you know, one of the problems with that crowd up in the West Coast is that everything can be solved through an application.

The world would change through an app. And maybe that is true but has to be the right app, right? So sometimes they need to slow down a little bit and understand what are the challenges that need to be adressed. So let me give you one example of this. There is 1.8 billion people in the world that is considered youth, right? We know by fact that the youth attracted to the tech-knowledge, we know by fact that the youth don't want to farm, they want, they don't want to become farmers. We also know that 1.8 billion youth represent 37 % of the global work force. But they represent 60% of the unemployment rate in the global work force. If we don't address this problem, if we don't find a way to provide the necessary skills to that 1.8 billion people so they can't either be an entrepreneur or find a job, we are going to have a problem. So here is a challenge. How do we provide the training and valuable market driven skills to that youth through tech-knowledge. It is going to be very difficult to get them into the class rooms, it is going to be very difficult to get them, you know, in the old ways of education system that I went through. I was born in 69. And we at UNDP know the challenge, we don't know the solution.

We need a partnership that will help us find that solution. It is essential that we create a dialogue that we, development professionals get out of our high horses sometimes and you know, try and take the risks and listen to the tech-knowledge people. But it is important that the tech-knowledge friends stop for a minute to listen to the challenge that there is and then we can solve the problems in the world through apps but the right app and the right time, in the right context. I think that the 1000 bloom flowers has happened in the last 15 years, has been incredibly powerful, will carry on happen but if we start targeting because we have got 15 years to end, to achive this. We don't have all that time to waste. You know, so I think that it is important that we find the sponsorship dialogue so that the

solutions of the tech-knowledge brains get the right solutions at the right time for the right people.

Dr. Ali Ercan Özgür:

Teşekkürler. Serkan Bey'e bırakıyorum sorduğumuz sorudan.

Dr. Serkan Emek:

Ben de az önce kaldığım yerden devam etmeye çalışayım. Türkiye'de yaklaşık 15 milyon hane, 75-80 milyon civarında da insan yaşıyor yani şu anda 75 milyonun üzerinde 80 milyonun altındayız. 15 milyon hanenin yarısı Türk Telekom üzerinden İnternete çıkıyor, dünyaya bağlanıyor. Geriye kalan bu 75-80 milyon insan da bir şekilde bize dokunarak dünyaya bağlanıyor diyelim. Buradaki ilk ve en önemli hedefimizden bir tanesi doğru altyapıyı kurmak. Şu anda doğru teknoloji ve doğru altyapı ile insanları daha çok 'connected' hale getirmeye çalışıyoruz. Bir diğer yaklaşım da bu 'connection' sağlandıktan sonra tıpkı Facebook'un yaptığı gibi bunun üzerinden daha fazla servis vermeye çalışıyoruz. Bu amaçla da 'Servis Fabrikası' diye bir yapı kurduk bünyemizde. Bütün servisleri bunun üzerinden iletmeye çalışıyoruz.

Buradaki önemli noktalardan bir tanesi de erişilebilirliğin zorunluluk mu, sorumluluk mu olduğu. Aslında bütün projelere sorumluluk olarak başlayabiliriz ama sürdürülebilir olması için bunun zorunluluk haline getirilmesi gerekiyor ki bu noktada da BTK'nın çok büyük yönlendirmesini görüyoruz. BTK bir takım kurallar koyduğu için biz şu anda bunlara iyi diyoruz ama birçok firma da bu kurallara uymak zorunda olduğu için zorunluluktan dolayı erişilebilirliği daha kolay verecek şekilde geliyor.

Burada dile getirmek istediğim bir başka teknolojik yaklaşım daha var. Aslında daktilo makinesinden başlayıp bilgisayar ile ilerleyen bir sürece tanık olduk. Bilgisayarlarımızı kullanırken sözü yazıya geçirip bağlı olduğunuz ortamlardan yazıyı paylaşarak birbirimizle iletişim kuruyoruz. Bunun tam tersini yaptığımızda da yani yazıyı söze geçirdiğimiz andan itibaren de eşit şartlarda bu teknolojileri kullanmayan insanlara çok yardımımız oluyor. Burada 'text to speech' teknolojilerinden bahsediyorum. Az önce Engin Bey'in bahsettiği navigasyon uygulaması tamamen buna dayalı bir yaklaşım. Yani aslında var olan bir yolu birisi anlatmaya başladığından itibaren görmeyen insanlar bunu anlayabilir duruma geliyor. Ben gelecekte en büyük yardımın 'text to speech' teknolojisinden geleceğini düşünüyorum.'

Text to speech'in aynı zamanda hepimiz için pek çok konuda kullanım kolaylığı sağlayabilir. Mesela artık sesle televizyon kontrolü yapabiliyoruz. 2030'a kadar bu çok daha ilerleyecek yani evinizdeki her şeyi ses ile kontrol edebilir hale gelebileceksiniz. Geleceğin teknolojilerinde hem 'speech to text' hem de 'text to speech' yani sözden yazıya ve yazıdan söze geçiş uygulamalarının çok önemli olacağını düşünüyorum.

Ayrıca değinmek istediğim önemli bir konu daha var. Web sitelerinin engelli erişimini desteklemelerine olanak sağlayacak ya da mobil uygulamaların engelli kullanımını destekleyecek bir sertifikasyon sistemimiz yok. Bunu sağlayacak bir yapının kurulması durumunda bu yapı gereklilikleri yerince getiren siteyi sertifikalı hale getirip, bu site engelli kullanımına uygundur ya da bu uygulama engelli kullanımına uygundur diyebilir. BTK'nın böyle bir sertifikasyonu zorunlu hale getirmesi durumunda çok geniş bir kitlenin buralara erişimi sağlanabilir. Bu gibi çalışmaların gelecekteki teknolojilerin yaşamımıza getireceği olumlu katkılar olacağını düşünüyorum.

Dr. Ali Ercan Özgür:

Son sözü Engin Bey'e veriyorum.

Engin Yılmaz:

Şimdi erişilebilirlikten bahsedeceğim. Engellenmişliği aşmanın yolu erişilebilirlikten geçiyor. Öncelikle engelli kişi resmi tamamlamak için kullanılan bir dekor değildir, o da toplumun içinde bir parçadır, toplumun farklı bir kitlesidir ve o kitlenin ihtiyaçlarına cevap verilmek zorundadır. O yüzden biraz önce Serkan Bey'in söylediği gibi bu noktada erişilebilirlik bir zorunluluktur. Teknoloji eğer kapsayıcı olmazsa, bazı bireyler için çok daha fazla engelleyici duruma gelebilir. Kapsayıcı olması çok önemli.

Bu durumu şöyle örneklemek istiyorum. iPhone'lar sanırım 2007'de çıktı. Reklam gibi oluyor ama bence bunu da biraz hak ediyorlar o yüzden vermek lazım, ilk iPhone çıktığında ve 3G'ye kadar giden süreçte hiç tamamen bizim için sıfır erişilebilirdi. Dokunmatik bir cihazın kullanılması bizim için tamamen imkânsızdı. Yani bu teknoloji tamamen kısıtlıydı ancak sonrasında 'text to speech' teknolojisi ile her telefonun erişilebilir olmasını sağladılar. İşte erişilebilirlik bu demek. Herkes ile aynı anda aynı şeyleri kullanabilmek demek. Yoksa onlar da varmış, onlara da şunu mu yapsam, yan ürün mü geliştirsem gibi bir şey değil erişilebilirlik. Bu salonda pek çok üst düzey arkadaşımız da var anladığım kadarıyla. Herkes potansiyel engelli adaydır düşüncesi üzerinden engelliler için bir şey yapmak da erişilebilirlik değildir. Bu iş yarın öbür gün benim de başıma gelirse halim ne olur diyerek yapılacak

bir şey değildir. Böyle bir yaklaşım bu gruba saygısızlıktır. Ben kadın haklarını savunmak için günün birinde kadın olursam ne olur, başıma ne gelir demiyorum. Engellilik böyle bir şeydir, farkındalıktır ve onun üzerinden yürütülmelidir.

2030'da ne olur? Teknoloji çok hızla değişiyor. Bu ufku bir sürü insan çiziyor zaten ancak ben şunu söyleyebilirim; hangi teknoloji gelişirse gelişsin fark etmiyor yeter ki farklı her grubun ihtiyacına cevap verecek şekilde geliştirilsin. O yüzden bizim 2030'dan beklentimiz şu teknoloji, bu teknoloji değil. Yaygın inanışın aksine görmemizi sağlayacak tedavilerin geliştirilmesi gibi bir beklentimiz yok. Bizim kendi farklılıklarımızla, o farklılıklarımıza saygı duyan yeni teknolojilerle var olmak gibi bir beklentimiz var.

Ve 2030'dan ne bekliyoruz ? Benim arkamda sizin de söylemenizi ve söz vermenizi istiyorum. Bir gün herkesle aynı anda erişilebilir biçimde her filmi izleyinceye, her kitabı okuyuncaya, her eğitim kurumuna engelsizce girinceye, üretime eşit katılınca, imzalarımızı eşit atınca, oylarımızı tek başına verinceye, her yazılım, donanım ve web sayfasını dolu dolu kullanıncaya, her cadde, sokak ve mekânı özgürce gezinceye, tüm yaşamı eşit, erişilebilir, engelsiz kılınca dek mücadele etmeye devam edeceğiz!

İşte 2030'dan beklentilerimiz. Teşekkür ederim.

Dr. Ali Ercan Özgür:

Çok teşekkür ediyoruz. Bu 17 hedefi hatırlamak, isimlerini tek tek ezberlemek zor ama bu sorunların insanların dünyada yaşadığı sorunlar olduğunu unutmamamız gerekiyor. Yine Kayseri yöresinden bir fıkra ile kapatayım. Kayserili değilim ama çok seviyorum Kayserilileri. Kayseriliye sormuşlar, "İki kere iki kaç eder?" diye, cevabı "Alırken mi satarken mi?" olmuş. O yüzden iki kere iki her zaman dört değil. İki kere iki on yedi diye hatırlayalım lütfen. Dünyada 17 tane küresel hedef var ve katılarak lütfen parçası olmaya çalışalım. Tekrar çok teşekkürler, son söz Marcos'da.

Marcos Neto:

If you want this world it is in your hands and bringing back to my job at the private sector, you are all consumers, we are all consumers at our ever day of our lives, we consume everything, from tech-knowlegde to everything, right? Goal 12: Consume responsible. Go on today. Consume responsible. You have the tech-knowledge to give information, be a responsible consumer, be a change in the world.

YENİ HEDEFLER. YENİ GÜÇ. YENİ TEKNOLOJİ.
#2030ŞİMDİ

Harun Tekin

Müziyen – Mor ve Ötesi

Fatih Türkmenoğlu:

Evet Harun Tekin'i alkışlarla sahneye davet ediyoruz. Bizi kırmayıp geldiğiniz için çok teşekkürler. Harun Tekin kendinizi rahat izliyor musunuz ekranda?

Harun Tekin:

Yani, çok tercih etmiyorum ama çok da sıkılmıyorum doğrusu.

Fatih Türkmenoğlu:

Belki alışıyorsunuz, bir kaç kere izledikten sonra.

Harun Tekin:

Evet, güzel şarkı olduğu zaman hoşuma gidiyor. Eski şarkılarda, 15-20 senelik olanlarda "Ah ne olmuş öyle!" dedğim oluyor.

Fatih Türkmenoğlu:

Sosyal medya ile aranız nasıl? İyi bir kullanıcı mısınız?

Harun Tekin:

Evet, elimden geldiğince bir şeyler yapıyorum, Twitter ve Instagram'da zaman zaman aktif oluyorum.

Fatih Türkmenoğlu:

Peki, Twitter'ı sosyal amaçlı kullandığınız oluyor mu?

Harun Tekin:

Tabii tarifler değişebilir ama genel olarak ben herkesin sosyal medyayı kendisi için kullandığını düşünüyorum. Eğer kendinizi mutlu edecek olan şey sosyal fayda ise sosyal fayda için de kullanmış oluyorsunuz ama evet bir tarife göre başkalarının iyiliği için de kullanmaya gayret ediyorum.

Fatih Türkmenoğlu:

Gerçekten böyle bir fayda sağlayabilir mi yeni teknoloji, yeni medya genel iyilik için? Psikoloji ve felsefe okumuş birisi olarak soruyorum özellikle.

Harun Tekin:

Biraz kaşık veya elektrik gibi düşünüyorum sosyal medyayı. Elektrikle iyi şeyler yapabilirsiniz ama elektrikli sandalye ile adam da öldürebilirsiniz. Kaşıkla hasta birisine çorba içirebilirsiniz ama birinin gözünü de çıkarabilirsiniz. Sosyal medyanın durumu da bundan çok farklı değil bence.

Fatih Türkmenoğlu:

Biraz az data bol fikir durumu da var değil mi? Gerçekten ikinci görüş almadan, gerçekten araştırmadan “hurra” durumu oluyor bazen.

Harun Tekin:

Evet çok kirli bilgi var ama bunların çok hızlı düzeltilmesi imkânı da var. Ancak bazı faktörler dolayısıyla yayılmış olan kirli bilginin etkisi doğrusundan daha çok olabiliyor.

Fatih Türkmenoğlu:

Çok doğru. Dünyada bazı ajanslar dünyada kirli ve yanlış bilgileri düzeltmek üzerine çalışıyorlar fakat onlar bile düzeltemiyorlar.

Harun Tekin:

Bir kişiyle ya da kurumla ilgili bütün negatif datayı silmek ne kadar hakkaniyetli bir şey bilmiyorum.

Fatih Türkmenoğlu:

Silinemiyor. Onun yerine daha iyi şeyler yapıp onları öne çıkarmaya çalışıyorlar.

Harun Tekin:

Mantıklı. Biz de bunu düşünelim.

Fatih Türkmenoğlu:

Mor ve Ötesinin çok hassas olduğu konular var. Bir tanesi iklim değişikliği, diğeri afetler...

Harun Tekin:

Aslında şöyle diyeyim hem benim kişisel hikayemde hem grubun hikayesinde nükleer enerji, nükleer karşıtı kampanyalar ile beraber bu saydıklarınız da önemli yer taşıyor.

Fatih Türkmenoğlu:

Neler yapıyorsunuz?

Harun Tekin:

Ben burada tekrar kendi hikâyeme döneceğim çünkü dört kişi adına konuşmak, özellikle yirmi yıllık bir grup olduğunuz zaman zor oluyor.

Fatih Türkmenoğlu:

Tabii sizin yaşınıza bakınca yirmi yıllık bir grup geçmişİ insana biraz zor geliyor.

Harun Tekin:

Çok teşekkür ederim ama acı gerçek bu.

Fatih Türkmenoğlu:

Ne güzel aslında.

Harun Tekin:

Yok güzel hakikaten, ben de çok gurur duyuyorum. Benim hayatımı deprem değiştirdi. Çok trajik bir hikaye beklemesin dinleyicilerimiz ama 1999 yılının Ağustos ayında farklı yollarla depremden sonraki Türkiye'ye şahit oldum ve onun bir parçası olmaya gayret ettim. İlk olarak Adapazarı'ndaki kurtarma çalışmalarında tercümanlık yaptım.

Fatih Türkmenoğlu:

O zaman okuyordunuz değil mi?

Harun Tekin:

Evet.

Fatih Türkmenoğlu:

Nerede?

Harun Tekin:

Boğaziçi Üniversitesi'nde. Ondan sonrasında psikoloji öğrencisi olarak bir kaç ay boyunca Yalova'daki bir çadır kentte rehabilitasyon çalışmalarında yer aldım. Ama beni en fazla etkileyen bu ikisi arasındaki dönemde Ağustos-Eylül aylarında Açık Radyo Deprem İletişim Merkezi çalışması oldu. Daha doğrusu Açık Radyo'nun bir deprem iletişim merkezine dönüştüğü zamanı tarif ediyorum. ARDİM diye kısaltması da vardı. Orada imkânlarla ihtiyaçları buluşturmak diye bir slogan vardı, çünkü şöyle şeyler oluyordu. 'Ya bizim bir helikopterimiz var ama ne işe yarar şu anda?' diye birisi arıyordu ve onun ne işe yarayacağını biz biliyorduk. Hatta Mert'le konuşunca, Mert'in ihtiyaç haritası bana bunu da hatırlattı, çok hoşuma gitti.

Fatih Türkmenoğlu:

Daha primitif olarak belki o zaman yapılmıştı.

Harun Tekin:

Tabii, telefon, faks, yine İnternet vardı ama sosyal medya yoktu 1999'da. O zaman fark ettik ki 1999'dan sonraki 30 yıl içerisinde İstanbul'u benzer bir afet bekliyor. Yani 2029 yılına kadar yüzde 66 ihtimalle İstanbul'da 7'den büyük bir deprem olacak ve biz hiç öyle bir şey yokmuş gibi yaşıyoruz.

Fatih Türkmenoğlu:

Ciddiye almıyoruz gibi değil mi?

Harun Tekin:

Deprem çantasındaki bisküvi kurtlanalı 10 yıl oldu. Konteynerlerin yeri AVM oldu. Mesele yok gibi bir algı içindeyiz fakat mesele büyük. Tıpkı Gezi'den sonra olduğu gibi, depremden sonra devlet yok oldu bir süre. Bu durumun kötü yansımaları olduğu gibi iyi yansımaları da var. O iyi yansılardan bir tanesi de şudur: Mesela Adapazarı'nda bir takım sakallı, küpeli, uzun boylu çocuklar bir takım teyzelerle sarılıp ağlıyorlar, yemeklerini paylaşıyorlar. Çocuklar hiç görmedikleri bir takım uzaylı gibi ablalarla sek sek oynuyor. Bunların olması için bizim deprem olmasını beklememize, devletin yok olmasına veya zamanın Sağlık Bakanı'nın "Biz Yunanistan'dan kan kabul etmiyoruz" demesine gerek yoktu. Başka şeylere de gerek olmadığı gibi.

Biz afet olduğu zaman bunu nasıl yönetebiliriz ile ilgili bir şeyler düşünmek durumundayız, bu konu ile ilgili elinden bir şey gelen varsa ardına koymasın. Ben konuşabiliyorum bazen de şarkı yazıyorum ama bu konuda size elinizden bir şey gelirse yapın demeye geldim. Yani önümüzdeki 10 yıl içinde çok büyük deprem olacak; yazılımcılar, sosyal fayda, sosyal medyacılar bu konuda bir şeyler yapmanız çok iyi olur.

Aynı şekilde de o deprem olduğu zaman yıkılması muhtemel olan binalar ve ölmesi muhtemel olan insanlar var şu anda Türkiye’de, İstanbul’da. Bunun için siyasi fikrimiz, görüşümüz ne olursa olsun denetlenebilir yönetim önemli. O afet toplanma yerlerinde AVM olmaması lazım, afet toplanma yerleri olarak kalması lazım. İstanbul depremi olduktan sonra geri dönüp baktığımız zaman şu sıralarda konuştuğumuz, tartıştığımız birbirimize kızdığımız şeylerin gerçekten çok anlamsız bulacağımıza sizi temin ederim.

Fatih Türkmenoğlu:

Her şey çöktükten sonra hiç bir şeyin anlamı yok ki...

Peki Harun, ben seni hep keyifle takip ettim ilk çıktığından beri, bir de hafif bir abilik de hissettim çünkü ben de Boğaziçi Psikoloji’den mezunum. Bizim bölümden bir sanatçı çıkıyor gurur da duydum.

Harun Tekin:

Gerçekten mi? Bizim afet dışında bir konumuz daha vardı değil mi?

Fatih Türkmenoğlu:

Evet, iklim değişikliği.

Harun Tekin:

Burada Ömer Madra’yı anmak istiyorum. Onun 2000’li yılların başından beri ne zaman bir şey olsa, gülerek biraz mühtehzi bir ifade ile söylediği bir söz vardır: “Dert etmeyin, hepimiz öleceğiz.” der. Bütün dünyadan iklim bilimciler bir araya gelerek bizi kandırmak istemiyorlarsa eğer üç-dört sene içerisinde “dönülmez akşamın ufkunda ve vakit çok geç” durumunu yaşayacağız. Biraz önce 2030 yılı için hedeflerle ilgili video izledik. Şahane, iyi niyetle hazırlanmış, süper tatlı bir videoydu. Fakat dünyanın içinde bulunduğu duruma bakınca sanki sonsuz güçle donanmış Marslılar tarafından dünyaya geldiklerinin ikinci haftasında yapılmış gibi umut doluydu. İnşallah videodaki gibi olur ama 2030’da dünya daha çok kaçıp

kurtulanların Mars'a yerleştiği, geri kalanların birbirini öldürdüğü bir yer olacak gibi şu anda. Bunun olmaması için bir takım çipalar bulup, mesela temiz enerji çipası gibi, bir şeyler yapmamız gerekiyor.

Sosyal medyada fark etmiş olabileceğiniz gibi bireysel ve toplumsal çiviler çıkıyor. Bundan beş, on yıl öncesine göre öfkenin, nefretin, yeri geldiğinde ayrımcılığın çok rahatlıkla su yüzüne çıktığı bir dünyadayız. Bunda belki ifadenin daha 'kolay' olmasının ya da anonim kimliklerinde katkısı vardır ama hepsinin birden dokunduğu bir şey daha var: Özgürlük meselesi.

Mesela şurada yeni bir iPhone var. Bu ülkenin gençleri bunun yazılımlarını mı yapacaklar yoksa koruyucu kaplarını mı? Olay buraya dayanıyor ve bu da özgürlük meselesi ile alakalı. Eğer şu anda Nevşehir'de bir lise öğrencisi kendisine hediye edilen tabletten bir gazetenin İnternet sitesine giriyor ve diğerininkine giremiyorsa o çocuk maalesef haksızlığa uğruyor. Bizim bu konuda devleti elimizden gelen yollarla eğitmemiz lazım ki devlet de bizi düzgün eğitebilsin. Özgürlük sorunu buraya, depreme bağlanıyor... Taksim'de, Levent'te depremde toplanılacak alan kim bilir neye dönüştürülürken bana sormadılar ama bekli orada canını verecek olan benim. Benim de fikrimi sor. Yeterince kalabalık olmayacağım belki ama anlamlı bir şey söylerim, dinlersin ve doğru bir şey yaparsın. Bütün dünya ile ilgili konuşuyorum.

Fatih Türkmenoğlu:

Harun Tekin, çok teşekkür ediyoruz bizimle olduğun için.

Harun Tekin:

Ben teşekkür ederim.

YENİ HEDEFLER. YENİ GÜÇ. YENİ TEKNOLOJİ.

#2030ŞİMDİ

*Güçlü bireyler.
Güçlü toplumlar.*